

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **22.01.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 22.01.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,35 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић.**
- **Пуномоћници оштећених адвокати: Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић.**
- **Браниоци оптужених адвокати: Заклан, Вујин, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Бељански, Бојков и Машић.**

Одсутни су браниоци адвокати: Јеврић Зоран, бранилац опт. Перић Јовице.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, уз Ваше допуштење, ја ћу колегу мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу?

Опт. Перић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Јеврића брани бранилац адв. Перески.

Одсутни су и браниоци адвокати: Пилиповић, Продановић и Мијатовић, те Станић, Штрбац, Мамула, Батрићевић, Рајић, Станојловић, Владимир Ђурђевић, као и браниоци опт. Мугоша Горана адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калањ? Господине Мугоша?

Те ће овог оптуженог уз његову сагласност на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Радуловића бранити бранилац адв. Калањ.

Одсутни су и браниоци адвокати Апро, Левајац, Станић и Перовић.

Да ли су сви оптужени из притвора ту? Шта каже судска стража? Да. А и видим оптужене Мугошу, Љубоју и Катића, који се бране са слбоде.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Господине председниче, извините. Могу ли Вас замолити да ме после 13 часова данас мења колега Перковић по пуномоћју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да ћемо завршити.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да ћемо завршити до 13 сати. Према мојим информацијама господин Шљиванчанин неће доћи, у ствари његов бранилац, ево прилике да вас упознам. Пре пар дана прошле седмице, крајем прошле седмице упућено ми је, његов бранилац из Хага, господин Новак Лукић нас је обавестио поднеском да сведок Шљиванчанин не жели да сведочи у овој судници док год се против њега, пред Хашким Трибуналом води поступак. Образлаже, без обзира што је тамо донета првостепена одлука, образлаже то чињеницом да се све до правноснажности одлуке, дакле и у жалбеном поступку могу прилагати и пред другостепеним судом узети у обзир нови докази до којих се евентуално у овом делу поступка дође и с једне стране и с друге стране сматра да би нарушио услове за привремено пуштање на слободу који су прописани којих се мора придржавати. Услов, један од услова је да му је забрањено свако јавно иступање па сматра да је сведочење у судници, без обзира да ли је претрес јаван или не, да би нарушио ту обавезу поштовања тих услова, односно тог услова за привремено пуштање на слободу и ја сам у том смислу обавештен да господин Шљиванчанин са овим образложењем његовог браниоца данас неће доћи у судницу, али ће доћи сведок, бар сам тако обавештен, већ је дошао Филиповић, Граховца нема, тако да нам остаје данас да чујемо, довршимо саслушање сведока Бојковића и да чујемо сведока Филиповића па зато претпостављам да ћемо ми завршити колега Машићу. Ако се то не деси, онда отом-потом, Вас ће мењати, Вас би у том случају, кажете, мењао Заклан, Перковић. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Господине председниче, ако дозволите. Ја сам пре недељу дана упутио, или десетак дана упутио писмо Председнику суда и молио да се створе услови да ово веће закаже у континуитету дужем него што заказујете главне претресе јер овај претрес траје већ јако дуго. Оптужени су у притвору и сматрам да би било пожељно да се учине напори да се приведе крају, а ово објашњење које је дато за Шљиванчанина, ако ово веће сматра да он треба да буде као сведок, ја бих

Вас онда молио да у међувремену, без обзира што вероватно нема никакве везе са мојим, али одуговлачи се поступак на такав начин. Ми наравно не можемо чекати правноснажност тамо, јер то је питање, јел' тако. Ако Ви сматрате да треба, ја онда Вас молим да упутите допис Хашком Трибуналу да вам дају тумачење да ли би се тиме сведочењем кршило право, јел' тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размишљао сам у том правцу. Тако је.

АДВ.МИЛАН ВУЈИН: Хвала, па онда то урадите да решимо то. Сведок је по нашим прописима дужан да се појави и може да каже ја не могу да сведочим да, па молим да то рашчистимо да не би дошло до поновног одлагања због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте ме добро подсетили колега Вујин.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог опт. Војновић Милана и његовог браниоца као и предлог опт. Мугоша Горана да се поступак у односу на ову двојицу раздвоји.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је заменик тужиоца за ратне злочине повукао свој предлог за раздвајање поступка у односу на опт. Калаба Наду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Бојковића.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА

СВЕДОКА БОЈКОВИЋ САШЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Бојковићу. Наставићемо данас са Вашим саслушањем које смо започели јуче. Подсећања ради само и данас важе оне Ваше обавезе као сведока везано за дужност казивања истине, да се ништа не сме прећутати итд. Ја сам јуче завршио са Вашим саслушањем. Питања сведоку? Изволите? Чланови већа? Браниоци?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја бих имао само пар питања. Сведок је изјавио, након што сте га питали да ли зна ко је оптужен, ко су оптужени, кад је добио позив да се заинтересовао за овај предмет па је онда се припремио. У том правцу бих поставио питање сведоку, тим пре да је он, ја имам сазнања да је упутио вама, суду поднесак у коме је навео да он не жели да сведочи док му његова команда и

претпостављени то не дозволе, што је веома симптоматично. Шта је он подразумевао то, под тим да не жели да сведочи, да његова команда, односно претпостављени не дају дозволу? Да ми објасни то зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, заиста, ово је тачно, господине Бојковићу, када сте од нас добили позив, Ви сте нам се обратили са писмом у коме сте тражили да се позив, упућен Вама, упути на одобрење, сагласност Министарства одбране. То је заиста први случај да нам, ми смо у овој судници чули, што активних, што официра у пензији, не знам ни ја, преко десет људи, сигурно и нико, нико нам се у том смислу, на тај начин, није обраћао.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Није то ништа спорно. Ако узмете наш Закон о војсци, ако узме правила службе, значи, а за мене је то исто закон као и овај суд овде, да се тражи одобрење претпостављеног старешине. Ако сте видели мој допис, где сам навео да би требали, с обзиром да сам активно војно лице, да се упути преко Министарства одбране, да ми оно одобри, значи нисам ја тражио никакву заштиту, нити било шта, ни ослобађање, него једноставно да ми оно одобри присуство овај дан и јучерашњи да дођем на суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у том неком службеном смислу, одобрење одсуства?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако је, ја нисам тражио од команде јединице, јер ја тамо више и не радим у тој јединици, навео сам Министарство одбране, јер мени је прво претпоставени министар одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, добро, схватили смо.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: У том правцу, добро, он тако објашњава, у том правцу бих ја поставио још једно питање. Да ли је он разговарао са неким војним лицима, претпостављенима, са неким органом безбедности војним, да ли је разговарао пре него што је дошао да сведочи?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, нисам имао разлога. Да Вам кажем, од догађаја, од 1991. године па надаље, ја сам можда повремено, понекада разговарао са људима, па и у овом случају, нисам имао никаквих потреба да разговарам са било којим, ни са органима безбедности, ни са било којим припадником јединице где сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су, добро, ево када смо већ ту, да ли је неко од органа безбедности након ових догађаја, дакле након Вашег повратка Ваше јединице из Вуковара, да ли Вас је неко интервјуисао, саслушавао, било шта у циљу расветљавања догађаја на Овчари?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Колико сам упознат, не знам тачно, мислим да је 1993., можда 1992. године, након доласка значи наше јединице 1992. године, да је постојао Војни суд, да сам тада давао писану изјаву Војном тужилаштву у вези овог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војном тужилаштву?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, ја мислим да је, сада не знам тачно 1992., можда и 1993. године, не само ја, него и сви наши, моје колеге које су биле у саставу Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: А давао сам и изјаву хашком истражитељу 1995. или 1996. године, по овом питању исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Добро. Следеће питање би било, сведок је изјавио да он није имао никакву команду над, како он каже, територијалцима и добровољцима, да је било садејство и да је свако поступао по својим командама и да он није командовао у акцијама територијалцима и добровољцима. Међутим, сведок који је непосредно пре њега саслушан, капетан Радић, говори сасвим супротно, сасвим – каже да је он координисао и командовао и територијалцима и војницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Знате шта каже господин Радић кога смо чули јуче пре Вас? Он је имао, дакле, свој правац, као што сте Ви имали свој правац дејства и он исто говори о садејству са неком јединицом територијалне одбране, али каже да је он у току саме борбене акције, у току извођења саме борбене акције, да је он био тај који је ту акцију координирао. Дакле, на овој, не знам ни ја, примеративно, на овој улици, левом страном улице иде једна група, пет, шест људи, како нам и Ви рекосте, десном страном улице иде друга група људи, у оној улици исто тако, у оној трећој улици исто тако, значи, зависно од тога какав је задатак тог дана. Свака од тих група има везу са њим, свака од тих група има шифру на тој вези и онда он координира њихово дејство, њихово кретање, да неко не истрчи, да се не уклени, да се не помешају правци дејства, да не улете међусобно у ватру и тако даље и тако даље. Дакле, у том смислу он каже да је у самом извођењу борбених дејстава, борбене акције, он био тај који је то и осмислио и координирао извођење акције, у току саме акције.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то говорили за Ваше, Ви рекосте за Ваше групе.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја можда јуче нисам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже и за своје и за ове групе територијалаца?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја сам можда јуче био нејасан и поновићу још једном како иде у војсци и ко даје наређења, шта је садејство, шта је контрола, шта је координација.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: То смо чули, него само ово што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже да је то функционисало, на његовом правцу је то тако функционисало.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: И на сваком правцу значи то тако функционише, мора тако да функционише, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисам Вас ја јуче схватио да сте Ви.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја јесам координирао са тим акцијама, ја јесам координирао и одржавао везу, управо из овог разлога који сте и Ви навели, да не би дошло до преплитања снага, до уласка значи једног дела у други део, да не би дошла погрешна подршка, ако је моја јединица испред, да не би дејством артиљерије или минобачима и не знам ни ја чиме, дошло до губитака мојих снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви малопре рекосте, имали су они своју везу?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да, да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Имали су они и своју везу, а имали су везу и са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, имали су везу са Вама?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Имали су везу са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви онда човек који је апсолутно надређен свима за време извођења те борбене акције?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Управо само за извођење борбених дејстава, значи док трају борбена дејства, ја сам имао везу са свим тим који су били на мом правцу и координирао сам и садејство, организовао то садејство, а све је, кажем, по наређењу претпостављеног старешине, који је он давао задатке, значи посебно ТО, а ТО је имао своје, посебно јединицама војске. Ја сам некада имао, ја сам изводио некада борбена дејства и без јединица ТО, значи без њиховог садејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако да нисам командовао њима, значи, нисам координирао, нисам имао потребе да командујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Поред тога, биле су и друге јединице и територијална одбрана и бригада и тако даље, а између осталог и ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на Вашем правцу било неких добровољачких јединица?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Било је и добровољачких јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неку?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Била је једна јединица, група из Новог Сада, исто до петнаестак, значи, да кажемо да је то неко одељење, можда мало ојачано одељење, група из Новог Сада, била је група из Крагујевца. Значи, ја сам у почетку имао негде око 150.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је водио ту групу, ако је група имала неког командира?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, право да Вам кажем, не сећам се имена, ја не бих се сетио имена, али када би некако можда лика би се сетио, али имена тешко у овом тренутку, јер то је било ипак пре, 1991., не знам, пре двадесет година, више, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у тим групама добровољаца, територијалаца и жена?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У, мислим да је у саставу код Станка Вујановића била једна жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зове?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не знам, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок је рекао да су мештани били и водичи, па је рекао да је сваки вод имао водича и да су се само једанпут употребили водичи. Да ли су водичи употребљавани и приликом акција, како су ишли у акције када не познају терен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сада тражите од сведока да поново одговори, али мислим да смо га јуче добро схватили. Имали су водича само када су изашли на локацију.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја зато питам, да ли је могуће да су само једанпут водичи били употребљавани, мештани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће, тако, слажем се, слажем се, не можемо тако.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У почетку су били водичи, док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекао је, сведок је јуче одговорио, да су водиче, три водича, међу којима је био и Станко Вујановић, имали само у оном првом моменту изласка на борбену локацију, дакле.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Значи, имамо довођење јединица, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довођење јединице на правац дејства.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: А после тога је ишло прегруписавање јединица на рејоне где ће се одвијати борбена дејства, значи, први дан у току ноћи сам ја добио водича да ме доведу на рејон. То је била сада Радничка улица или Радничко насеље, више не знам како се звало. Касније, у преподневним часовима или у наредном дану, више не знам, значи ја сам дошао да бих извршио прегруписавање снага на том правцу и тада су ти водичи завршили, довели су нас у току ноћи, извршили смо прегруписавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте и рекли.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: А после тога нису били потребни, нису радили као водичи.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок је изјавио да је он закључио да је Мирољуб, он каже Војиновић, Вујановић, не зна презиме, ради се о Вујовићу, претпостављам, био командант ТО и да то закључује на основу тога што је Мирољуб био у посети Генералштабу у Београду. Ја питам сада сведока, да ли он само то закључује, значи из тога или има нека друга сазнања?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја немам никаквих других сазнања, право да Вам кажем, нисам се ни интересовао, нити је то била моја сфера интересовања. Значи, једноставно сам имао своју јединицу, али то сам чуо на састанку, јер су тражили униформе. Зато сам и дошао до те информације, тражила се нова униформа за одређена лица која би путовала на пријем у Београд.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ви сте поставили питање, председниче, сведоку, да ли је он срео Мирољуба Вујовића код мајора Тешића, па не сећам се тачно, да ли је нешто одговорио у том правцу, сведок, пошто је он одлазио код мајора Тешића?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Код мајора Тешића на реферисање док је, нисам га сретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, само командири чета.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли је икада срео Мирољуба Вујовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај капетан, и овај капетан из ТО.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тај капетан је стално био испред, тај капетан, ја стварно не знам, покушавам да се сетим, али он је био у почетку испред, значи, овај, то је једна зграда, кућа, у дворишту куће, када год смо имали реферисање, активне старешине, он није присуствовао, значи на том реферисању, касније.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ко није присуствовао?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тај капетан који је био у претходној.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Значи није био, добро, добро.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам што говори име Душан Јакшић?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја мислим да је то ипак тај Јакшић, овај Душан да је Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то тај капетан?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја мислим да је то тај капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мислио сам да је Јефтић, али ипак мислим да је Јакшић.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро. Да ли је икада срео Мирољуба, да ли познаје Мирољуба?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да, срео сам Мирољуба, да Вам кажем, у току извођења борбених дејстава, то су два и по месеца и више борбена дејства, ја сам срео многе људе и срео сам, између осталог и Мирољуба.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Значи, познајете Мирољуба?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, познајем га, виђао сам га.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, за сада више немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио господина да се изјасни, колика је била зона одговорности бригаде, да ли му је познато?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: То не могу да Вам одговорим, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је познато, да ли сте Ви имали, Ваша јединица некакву зону одговорности?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Имао сам зону одговорности и то је отприлике су биле, значи, три улице, од улице Пролетерске, Прерадовићеве, до е сада не знам како се тада звала улица, већ суседна, уствари имали смо, да кажемо, неке три улице једне поред друге. То је била моја зона одговорности.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, садржајно зона одговорности, шта подразумева, које су обавезе, дужности, садржајно, шта значи зона одговорности?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Зона одговорности значи да у тој зони одговорности командир основне јединице организује, даје наређења, врши контролу, саопштава задатке, контролише извршавање задатака.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, те три улице, да ли се сећате можда називе?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Сећам се ове Пролетерске и Прерадовићеве, сећам се да ми је била, на пример, улица, да ли се сада зове Радничко насеље или Радничка улица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли имате иједан пример да је ТО имао у Вуковару било када, било где и ако знате да кажете где је то била зона одговорности ТО Вуковара, територијалне одбране?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, не знам, не знам да ли је и у ком правцу и на ком су имали зону одговорности, јер кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја Вас питам, не на ком су правцу, да ли знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не зна.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не зна?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не знам, не знам, не могу Вам, уопште нити је долазило до мене, нити сам ја добијао од мог команданта која је зона одговорности те јединице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Све те јединице, кажете, групе, ТО, како сте и рекли, када су у Вашој зони одговорности, коме су одговорне?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: За време извођења борбених дејстава, значи конкретно за моју јединицу када изводим борбена дејства, мени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим? Оптужени? Изволите, господине Вујановићу. Да ли Вам што говори име Олујић Крсто?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан, здраво Саша.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да познајете овог човека?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, Станко Вујановић, само је мало у другачијем облику како га ја знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико је твоја чета бројала активних војника?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Негде око 125 до 150.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Који су учествовали у борби?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Овде нам је говорио Стаматовић да Ваша чета није дошла комплетна на ратиште, па сам хтео да питам, ако знате разлог, зашто, због чега то?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, моја чета није дошла у комплетном саставу, зато што је, то сам говорио и раније и давао исказ, значи чета је у свом саставу, Гардијска бригада је била састављена од најбољих војника бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. У том саставу тада су се налазили војници хрватске, словеначке, македонске и бошњачке националности. Ја сам лично одлучио да војнике хрватске националности не водим на тај задатак, јер се отприлике знало да ћемо ми учествовати на хрватском ратишту, позвао сам све војнике моје из хрватске националности, питао сам их, да ли би хтели са мном да учествују у борбеним дејствима и да то није обавеза и да ћу ја стати на њихову страну. Одговорили су да нису сагласни и да не би учествовали у борбеним дејствима, те сам ја предложио мом команданту Тешићу и команданту Милету Мркшићу да ја нећу водити војнике који нису мотивисани, који не желе, а нормално да су из тих крајева, да ратују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када смо већ код тога, кажете, била је састављена од најбољих војника. Како су долазили војници у Гардијску бригаду?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Војници прве категорије, такозвани код нас, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они по прекоманди долазили у Гардијску бригаду, након завршене обуке негде по неким јединицама?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, не, то су војници који су из општина, значи директно преко војних одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су директно регрутовани?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Директно регрутовани за Гардијску бригаду и то су иначе војници прве категорије, да су некажњавани, да су добри, одлични, примерни грађани тада у то време и тако даље и тако даље.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, значи у борбама није било 125 људи?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Било је 125, јер сам ја извршио попуно са резервним саставом, то сам рекао и на почетку.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам питао само активних војника колико је било.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Активних је било 125, са резервом их је било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Плус резервни састав и резервисти, добровољци?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Само, говорим само о активном саставу, око 125, а са резервистима око 150.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико је било, хајде, територијалаца у Вашој чети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је то, рекао је то, господине Вујановићу, око један вод, тако је рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ту сада чету распоредио си, како сам ја схватио, на три правца, да ли је тако?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: На три правца.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, сваки правац по један вод?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли могу да те подсетим само да је трећи правац био Зелена улица, Августа Цесарца?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та трећа за коју нисте могли да се сетите, сада на питање браниоца Заклана.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је командовао водом или групом, нема везе, из територијалне одбране у улици Прерадовићевој?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: У улици Прерадовићевој? Бата Рибар. мислим да је командовао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је њему издавао наређења?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Бата Рибар, наређење је добијао од претпостављене команде, а ко му је издавао тачно, не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Из претпостављене команде, које команде, Јакшићеве или Тешићеве?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јакшићеве. Чак сам то на више места реферисао, да над тим човеком не могу да остварим никакву контролу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, а сада она друга улица, како си рекао, Пролетерска, ко је био тамо од Вуковарчана вођа групе?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тамо нисам имао групу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ниси имао?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У Зеленој улици?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сада, да ли си ти икада видео моје бројно стање, тих територијалаца што сам ја водио, да ли си икада видео на терену?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, по извештају Стаматовића, ја, овај, не знам колико, отприлике да је било негде отприлике око тридесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По извештају Стаматовића?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: По извештају Стаматовића, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Стаматовић није баш тако ни одговорио, али ја ти сада говорим да је то била једна десетина, зато што није било потребе, Саша, рекао си малопре и јуче да смо се ми виђали јако ретко, у једно можда десетак дана. Значи, ја сам водио једну десетину и водио сам једну страну улице Зелене, а са десне стране је био једно време и капетан Симић Миливоје, ако знаш ко је капетан Симић Миливоје.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, то је овај из другог батаљона.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симић Миливоје? Он је из војне полиције?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Што се тиче нашег првог сусрета, могу само да те подсетим – то је било у мојој кући када су хаубичари из Негославаца гранатирани моју кућу.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако, то сам и рекао јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. По изласку из подрума жена и нас тамо што смо били у подруму, затичем тебе и неког од тих хаубичара, да ли је он осматрач, да ли је, не знам ко је био и ту долази до сукоба. Ти си смирио ситуацију и тада одлазимо, ово је само ради подсећања, господине председниче, тада одлазимо код Тешића заједно где се објашњава ко где има какав правац и ја му говорим, ми јесмо већ на Зеленој улици и ја фактички припадам теби као тај вођа, тај водич у Зеленој улици. Сутрадан долазиш, сада не могу да тврдим, да ли си био ти или само Стамат са малтене пар људи који су вукли и ове бестее и шта ти ја знам, па сам говорио, то вам није потребно овде и тако вас ја уводим, малтене, на линију. Да ли је то тако, да ли можеш?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: То сам јуче рекао да сте први дан после тога, где смо били на том састанку ради координације у вашој кући, дошло је до детонације, твоја кућа погођена и након тога сте нас одвели на, оно што говорим, прегруписавање на правац где би требао Стаматовић да буде са својом јединицом.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, добро. И ту у тој Зеленој улици, пошто смо ми ову Зелену улицу ослобађали пре вас са негославачким батаљоном, ту је било свега и свачега и стајало се негде на мање од пола Зелене улице, тада ви долазите. После, када смо већ стигли на крај Зелене улице, ту се стајало дуго, јел тако то било или?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И долази Зјајо Мурис са својим противтерористичким водом и мења нас ту. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Није ми познато.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јер то није било у мом саставу, не, не, не могу да кажем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, и ја сам се чудило, тамо ме називао свакаквим именима, не само мене, него све оне који су момци били око нас, да смо овакви, да смо онакви и да смо никакви, да ће он то решити и на крају је изгубио доста људи ту. Ајде добро овако – ко је довлачио тенк у Зелену улицу?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: И то не могу да, није под мојом командом, нити сам ја имао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, чекај, то је твој правац био.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, јесте мој правац, покушавам да, јуче сам објаснио да је тамо, ја сам био само спој са Другим јуришним одредом.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја хоћу управо до тог да дођем, ти си више водио бригу о Бати Рибару, према Зиројевићу, него ово десно крило према Дому здравља.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Јер тај мени је правац, ми смо имали задатак да извршимо блокаду према касарни и да тамо не дејствујемо и да тамо не нападамо, не вршимо пробој. Једноставно та јединица је требала, тај вод само да стоји или држи правац. Зато је тежиште било, значи, на мом правцу где сам и ја био, значи Прерадовића, Пролетерска и овај део према Пионирском насељу. Није ми познато за учешће тенка на том правцу, нити сам га ја тражио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То управо и питам, ко је тражио тенк, ко је могао да добије тенк?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја, значи, тенк је могао само значи да одобри командант бригаде на тражење команданта батаљона, јер је, то је тенковски батаљон и по процедури може да га тражи да се одобри командант бригаде на тражење команданта батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви то нисте тражили, ако сам добро схватио?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја нисам тражио, сигурно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. И ми смо после довели, али то је било наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, питања, господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, добро. Ко ме је разместио са тог положаја да се иде Светозара Марковића па до малтене до Биновог брда?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Није ми познато, ја нисам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мислим, добро. Које сам ја име имао на мотороли, шифру, хајде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, пуковниче, не можете тога да се не сећате.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја покушавам да се сетим, ја опет кажем, ја се нисам стварно припремао за то, али ваљда, знам да је, имао си назив, али који сада тачно, не могу да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, јел Такси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори Таксиста?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да, Такси, Такси.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се сећаш да си говорио, Такси, Такси, Вуковар
вечерас мора пасти?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тако је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је, господине Вујановићу, није то спорно,
претпостављам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хоћу да говорим да сам наређења, ретка наређења
која сам примао, примао искључиво од Бојковског, нису то, председничке били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте онда тако, немојте тако, господине Вујановићу,
него му реците, да ли се сећате да сте ми тада, не знам ни ја, била је таква и таква
ситуација, наредили то и то, дакле, Ви ако то јесте тачно како тврдите, онда Ви
знате у којим је то приликама било и то питајте онда сведока, нема никаквих
проблема. Ово, да ли сте били Таксиста, па знамо, чули смо то од тридесет људи
овде да сте имали ту шифру Такси. И ништа нећемо добити тиме да ли ће то сведок
потврдити или негирати или се не сећа, шта има везе, не сећа се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, питао сам га за тај размештај да се иде за
Светозар Марковић, то се не сећа, а знам да сам добио.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, не, ја нисам рекао не сећам се, нисам ја дао за
тај сигурно, размештај за то, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, Ви му реците шта је тачно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, ко ми може дати размештај?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: То не знам, ја опет, јуче сам проговорио овде да је
мени искључива наређења давао командант батаљона, мајор Тешић, а ко је Вама
давао то наређење, зашто сте отишли горе, то може да да једини одговор мајор
Тешић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, ти си добијао наређења од Тешића?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тешић овде говори, искључиво је Бојковски
командовао Станку за време ратних дејстава, то је Тешић рекао овде.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, нека понови то исто, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он то каже, за време ратних дејстава.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, сада, ко је командовао да ја пређем одавде
овамо, па није свети Петар, Сале.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја нисам, значи, а ко је, ја нисам имао, нити могу,
нити имам та права ни овлашћења. Значи ви прелазите са једног правца на други
правац, који нити је мој правац. Како ја могу да вам дам да одете сада на други
правац, када то није моје овлашћење.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је правац био од Зиројевића.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Зато Вам кажем, како ја могу да дам, ја сам обичан
командир чете, да ви пређете на правац друге јединице. То може овлашћења да да
само командант батаљона и командант бригаде. Значи, ја сам обичан командир
чете и немам право на то. То Вам говорим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, ја онда, председниче, ја стварно не знам више где сам се ја налазио, ко је мени командовао, ја стварно не знам, ја сам био неки, пао сам с неба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Вујановићу, ако Ви кажете, Ви сте командовали са мном и са мојом десетином, онда му реците, подсетите га, када је то било. Ово има резона, мислим онако, ми смо лаици у овој судници, везано за војна питања, али ово је једно објашњење које је сведок пружио, типа – ко сам ја, ја сам обичан командир чете, па не могу ја, унутар чете, претпостављам да не би било проблема да овај вод оде овамо, а овај вод оде онамо, али мимо тога, да он, да сада прегрупише неке своје снаге на правац дејства друге чете, то и мени као лаику делује да то баш и не иде без неког горе ко то треба да уради. Али Ви знате најбоље каква наређења Вам је он давао, па га подсетите.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знам да је било код Тешића, тог разговора, да је дошао Зјајо и да сам био љут као рис, био си ти са мном, био је Тешић, не знам сада још неког да не изоставим, ти Станко идеш на правац Светозара Марковића од Круне Месара, ако знаш где је Круно Месар, знаш. Е, одатле се креће, идемо доле према Конгрес школи. Председниче, знате каква су његова наређења била? Ми смо, ми смо се три, четири пута можда видели, ја сам то и причао, да ја Сашу, можда сам га видео два, три пута у току борбених дејстава, нисам чак знао ни где му је штаб, је ли имао штаб. Значи, Зелена улица мора пасти, то је та, сликовито. Он више нема шта да ми наређује, значи Зелена улица мора пасти, када се дошло до краја, Сале је знао за то. То говорим примера ради. Када се дошло до Конгрес школе, Сале је знао за то. Сада идемо на Милово брдо. После Миловог брда Сале је знао за то, а то су све размаци пет, шест, седам, десет дана. Значи у тих десет дана ништа, уопште се не чујемо, нити се видимо. Ја имам задатак са том групом и то је то. То није стриктно наређење да идем код њега на реферисање, Саша овако, Саша онако, или Станко ти тако, ти тако. Ми смо се три пута чули, три пута, ајде да кажем, наређење. Није то наређење по војничком оном, то је зна се, мора се ићи доле. То је тако било на терену. Ми се сада хватамо овде прописа војних а и сами сте рекли, некада се закон и не користи у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Жао ми је Саша што се тако тих неких ствари не сећаш, али добро. Да ли сам ја издавао неке задатке том Бати Рибару?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да ли сте?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Задатке неком Бати Рибару, да ли сам ја њему издавао шта?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Колико ја знам, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесам било ком давао из другог вода те групе наређења?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си ти једно време обезбеђивао болницу?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ако су борбе престале 17., како си рекао, 16. или 17., да ли си сутрадан или наредних дана уопште био до болнице?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када си био?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: За мене су борбе завршили, кажем, 16. или 17. у току ноћи. У току раних јутарњих часова обилазио сам достигнуту линију. Од тада сам био са мојим, значи, куриром, са мојим везистом и са једним војником из обезбеђења. Наишао сам на групу грађана која се извлачи из правца општине или већ не знам одакле, питам, шта, где како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су јутарњи сати 18., претпостављам?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја мислим да је 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 17.?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, 17. ујутру ја мислим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, 17. сте рекли да је навече завршетак борби.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: За мене је 16. увече, ја сам достигнуту линију, или 17., нека буде 18., али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја ипак мислим да је 17., јер сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пробам да разумем оно што Ви говорите.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да, да, значи, овај, ја сам у току ноћи, кажем, изашао на линију Вука, хотел «Дунав» и ту сам се зауставио, поставио обезбеђење и вратио се назад и реферисао начелнику, команданту бригаде, батаљона. Након тога, значи, у раним јутарњим часовима, око 4,35, обилазио сам своје положаје са мојим обезбеђењем. Наишао сам на групу грађана који су се извлачили из болнице или не знам из ког правца и тамо је један од њих, мислим управо једна жена ми је рекла да у болници има један припадник војске који је сав у завојима, спрема се за евакуацију и хоће да га значи некако одведу за Загреб или не знам ни ја где и на какав начин, јер сетио сам се, јер то је био припадник значи моје јединице Јовић Саша, водник, који је нестао четвртог дана у току извођења борбених дејстава. И дуго нисмо знали, нисмо га водили, као, значи ни погинулог, него смо га водили као несталог. У том тренутку сам лично одлучио да одем сам понешен тиме да ћу доћи до свог човека, јер су ми рекли да у болници нема ништа, да су се они предали, да нема снага, да нико не пружа отпор. Ја сам сам самоиницијативно, без икаквог наређења, са четворо људи кренуо према болници. И био сам у болници, значи, негде отприлике око пет, пола шест, сати. Тада је испред болнице изашао неки, овај, портир или не знам већ ко и каже да је болница спремна за предају. Нисам знао уопште ни коме да се преда ни зашто да се преда, јер нисам био уопште у току, јер сам самоиницијативно. Ту сам се задржао једно пола сата, у разговору са тим човеком и он ми је рекао да болница у току ноћи да је неко вршио преговоре, да се преда болница – јесте ви Југословенска армија. Кажем ја јесам, јесте ли ви неки тамо неки, не, ја сам тај и тај, представим се и онда су изашли пар доктора, не знам имена и презимена, значи све се то дешава рано ујутру и један од њих ми је рекао да, питао сам га искључиво зашто сам дошао и они су тражили Тешића, да би се докторка, ја мислим да је Весна Босанац била тада, председник Кризног штаба, да се предају. У међувремену је стигао Боривоје Тешић, значи са оклопним возилом, значи све се то дешава, значи око сат времена, то је негде шест, седам сати. Није знао да сам ту, јер је мегафоном тражио да се, предајте се, предајте, јер сте овде Југословенска армија, ја му кажем, ја сам ту и тако даље и

онда смо ми извршили разговор, објаснио због чега сам и претрпео сам критику од команданта што сам уопште дошао ту, међутим, објаснио сам ситуацију да је ту водник тај и тај, да сам ја накнадно ушао у болницу и на самом улазу у болницу са леве стране, на крају ту је био Јовић Саша водник. Ту сам био, значи, са њим и тражио сам евакуацију да се евакуише и да се извуче да би се одвео у нашу болницу у Негославцима. Био сам у болници, значи, једно значи сат и по, два и разговарао са њим и био поред њега, док нисмо успоставили везу и на који начин се може извршити транспорт и дошао сам испред болнице и сачекао транспорт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Изашао сам испред болнице и сачекао сам транспорт за тог водника, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он је транспортован, тада то јутро или?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: То јутро, негде око, мислим јутро, негде у подне, око 12 часова је транспортован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, који би то био дан, по Вама?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Када бих ја то сада тачно знао, али кажем да је дан после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би 17.?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мислим да је 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 17.?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Мислим да је 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било, са тим Јовићем, да ли је још било можда војника ЈНА?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Само тог Јовића сам ја тада, значи дошао искључиво за њега и само сам њега и моја пажња је била, значи, уперена око Јовића, да га извучем на сваки начин и транспортујем за Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ти јеси можда био 17., а ја знам да се до болнице дошло миц по миц са та два транспортера 18. То је сигурно тако, јер овде нас више говори да је то болница ослобођена 18. Добро, небитно. Да ли се сећаш да сам ја тај дан, 18., извукао моју сеју из болнице?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: То сам чуо од, то сам чуо на реферисању код мајора Тешића, да је тада било славље код Вас, да је Ваша сестра извучена из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, који би то био дан?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: На реферисању, да ли је то сада било 18. или 17., опет кажем, увече, ја та два датума никако, ја никако да себи спојим та два датума, или је 17. увече или 18. увече на реферисању код мајора Тешића, да је тада речено да је Станко извукао своју сестру из болнице.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сада око тог славља, ти си рекао да си тај дан када смо се упознали, када је то било гранатирање, био једном приликом и више никада. Само да те подсетим, тај дан, следећи дан, а можда чак и 20., ти си био код нас у штабу, да је био Рале, ја, ти, моје комшије, Дуле, не могу још да се сетим, још медицинских сестара и ту смо славили баш управо излазак моје сестре. Да ли можеш тога да се сетиш? Хација је био, Хацић Елвир, знаш ко је, Хацић Елвир? Мислим, то су ствари већ пред крај, готов је рат, сви су весели, сви су, ја највише,

нисам никога изгубио, ја не верујем да ти можеш да тако нешто изоставиш то из главе, а мени је јако битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вујановићу, питања, питања.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, шта ја знам, ја кажем у том тренутку је стварно била еуфорија, што смо живи и здрави, али да, овај, не могу да, стварно не могу да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Да ли знаш, ко је сведок број «Два»?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знаш како се?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Како мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ту на пулту, али.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Немам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада немате? Добро, пардон, ево сада имате. Да ли знате ко је сведок-сарадник број «Два»?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Па, ништа ми не значи, име му не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А како је дошло до тих резервиста и добровољаца да баш код Вас дођу у чету, ко Вам је то одредио?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Команда бригаде на предлог, највероватније, мајора Тешића. У бригади постоји орган за мобилизацијске попуње и највероватније су на тежишту правца ценили да је тамо потребно, тако да смо ми те људе давали.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И ко је њима командовао, нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, питао сам га, не зна.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Тим, командовали су, кажем, за време извођења борбених дејстава, били су значи под, да кажем, неком мојом координацијом и садејством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас питао за име, ко је командовао том групом од петнаестак Новосађана или?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не знам, име не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да не знате, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли си некада био у касарни?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Био сам у касарни, па једном, на извиђању са комплетном командом бригаде.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А 18., 19., 20.?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ког месеца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембра, новембра?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знаш нешто о, јеси чуо шта о предаји Митничког батаљона?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко други има питања за сведока? Мирољуб Вујовић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Само једно питање. Поздрављам капетана, не могу се сетити, ја се извињавам, највероватније смо се срели, ја се не могу

сетити, али сигурно је у праву, јер тамо смо се, да поздравим. Једно питање само, у вези овога што је сведок рекао да излази на реку Вуку, да ли је то 16. или 17., небитно, да ли се сутрадан ујутру дешава тај одлазак у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам разумео, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16., река Вука, достигнути положаји, онда потом, у току ноћи, дакле рано изјутра обилази положаје, сазнаје за болницу, за војника који је у болници и потом одлази до болнице.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Једно питање. Да ли то значи задњи задатак који је био извршен и више ниједан задатак, значи, борбена дејства више нису била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и рекао.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Ја нисам имао задатак, значи, мој задатак је завршен 16. увече, то је била моја само иницијатива, јер сам сазнао да ми је водник у болници.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, само то. Значи, сутрадан ујутру болница, само то.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неко нешто да пита сведока? Нема.

Даљих питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да изјавите, господине Бојковићу?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Немам ништа.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте долазили јуче и данас у суд?

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК САША БОЈКОВИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Позовите сведока Филиповића.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Филиповићу.
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Филиповић?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Душан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан. Од оца?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Љубиша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубише, рођен?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: 1962. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1962. године, где?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: У Вуковару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару. Шта сте по занимању?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Службеник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службеник, да ли сте запослени?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослен, где живите?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: У Новом Саду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Новом Саду, улица и број?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Пријава боравка је 1300 каплара 12/24, а адреса становања је Народног фронта 67/38.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Народног фронта 67 кроз?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: 38.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 38. Ми смо имали проблема да Вас нађемо на овој пријављеној адреси.
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, обавештен сам о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте ту нешто променили.
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја сам јутрос преузео позив, тако да, дошао бих и раније да сте ме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за данас.
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да сам успео да сазнам да ме требате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Од оца Љубише, рођен 1962. године у Вуковару, по занимању службеник, запослен, настањен у Новом Саду, ул. 1300 каплара 12/24, адреса је Народног фронта 67/38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Филиповићу, да ли Ви знате против кога се води овде посту'пак?
СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, у спису који сам добио је наведено име Мирољуба Вујовића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И други, и други. Е то други, да ли знате ко су ти други?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па, не бих да прејудицирам сазнања, пошто не знам колика је група у питању, о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Ланчужанин Милан, Перић Јовица, Атанасијевић Иван, тада Хусник Ивица, дакле сада је Атанасијевић Иван, Маџарац Предраг, Војиновић Милан, Милојевић Предраг, Златар Вујо, Мугоша Горан, Шошић Ђорђе, Ђанковић Мирослав, Драговић Предраг, Калаба Нада, Катић Слободан, Љубоја Марко и Радак Саша. Да ли знате некога од тих људи?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли те које знате, да ли сте са њима у каквом сродству или у завади?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Филиповићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези одговорати на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите. Све чега се сећате, дужни сте нам пренети, ништа не смете прећутати. Ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас. Гласно прочитајте.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Са оптуженима које познаје чија имена му председник већа прочита, није у сродству, није у завади, па потом, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Филиповићу, нас интересују Ваша нека сазнања из новембра 1991. године, јесен 1991. године у Вуковару. Да ли сте у то време били тамо?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Прво, ја бих Вас питао, пре него што наставимо разговор, да ли сам ослобођен чувања државне тајне и војне тајне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не знам, реците нам Ви.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Немам докуменат о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, дакле, ако би се.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Желим да обавестим суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Значи да не би дошло до проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта сте Ви, не знам шта сте Ви радили уопште у јесен те 1991. године, не знам какве сте евентуално функције имали или што друго, дакле, уколико бисте Ви, Ви то процените, ако бисте одговором на неко наше питање нарушили Вашу обавезу чувања какве службене или војне тајне, онда нам реците, ја на то питање не могу да одговорим, зато што нисам ослобођен чувања војне тајне. У реду?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда у овом светлу, причајте нам све што знате, јесен 1991. године, да ли сте Ви у Вуковару, ако јесте у Вуковару, у ком својству, у којој функцији, у Славонији уопште?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па, прво, ја сам у тренутку борбених дејстава 1991. године био на задатку и у обавези која је гласила, члан штаба територијалне одбране Вуковар са седиштем и канцеларијом која је била у Шиду, с обзиром да је територија Славоније, Барање и Западног Срема била окупирана. С обзиром да је цео поступак и процес борбених дејстава трајао доста дуго, хоћу рећи, пуна три месеца, реците ми, конкретно, за који период и за које активности у току та три месеца Вас занимају моје активности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте били, нас занима, дакле, управо то, јесен 1991. године и управо то време извођења борбених дејстава у Вуковару. Ви кажете да сте били члан штаба ТО Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, до једног момента када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта сте били, која конкретно задужења сте имали, за позадину, за безбедност, за, не знам ни ја?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Имао сам задужења везана за логистичку подршку и безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Логистичку подршку и безбедност?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био начелник штаба или командант штаба, шта већ и како буде?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, прво, командант штаба територијалне одбране се није мењао, с обзиром да је командант штаба територијалне одбране постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још од раније?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: У периоду од раније, наравно, пошто је територијална одбрана на простору Републике Хрватске била организована исто као територијална одбрана на простору Републике Србије. Званична документација говори о томе, да је командант територијалне одбране био Миле Узелац, који је у датом тренутку, при доласку хрватских, да кажем, тако паравојних снага, Збора народне гарде и осталих чинилаца у том простору, напустио територију са још другим колегама који су били чланови штаба званичног, којег је именovala Влада, односно Министарство одбране Савезне Републике Југославије или СФРЈ, како је у датом тренутку било. Он је у датом тренутку, значи негде, сада прецизно да Вам кажем датум не могу, али рецимо, у августу 1991. године добио наредбу о именовању, односно постављењу за команданта територијалне одбране и одласку у Вуковар, пошто је касарна у Вуковару била под опсадом, а пошто је он као овлашћено лице и као службеник коме је позната организација и цела процедура прибављања одређених кодова и картица и осталих ствари које су везане за отварање магацинских простора и добијања одобрења за коришћење истих, знао процедуру и знао механизме целог поступка, дошао у позицију да активно дође у град. С обзиром да је простор био заузет и да је био практично пресечен од стране припадника МУП-а и Збора народне гарде, његово пребацивање на простор града

Вуковара, односно места Негославци је обављено једним транспортом који је у то време формирала Војска Југославије за редовно, да кажем, снабдевање или одвођење и довођење људи који су из града излазили, имали намеру да оду са тог простора. Формирана је, да кажем, једна договорна ставка да се оде, да се човек упозна са територијом, да види о чему се ради, са проблемима и тако даље и одлучено је да ће се направити канцеларихја са седиштем у Шиду због комуникација, веза и осталих ствари које су неопходне за један такав рад и тако је то почело. Наставак даље је био у смислу организације и прихватања људи који су долазили, што грађана са тог простора Републике Хрватске, односно града Вуковара и осталих села која су била ту, у том делу, до тога да су се јављали добровољци који су долазили да се пријаве као војници. Е сада, реците ми шта је конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте, Ви сте све то време у Шиду?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узелац?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Узелац при доласку у Негославце и обавештавању људи који су боравили у Негославцима и знали, то је представљен људима и одлази у касарну да би практично верификовао свој долазак на тај простор, јер је касарна била једина установа Војске Југославије која је била опкољена, нажалост, али званичан орган, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава све, када је то?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: У августу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у августу месецу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. Да ли знате када је касарна ослобођена, деблокирана?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да Вам кажем, 01. септембра 1991. године је почео један напад на Товарник, дакле, пробој нека два правца која су била основна, интересна свера – то су деблокада село Мирковци, то је било у окружењу и други правац кретања је био према граду Вуковару. А пре тога, 14. августа је почет, практично напад на град или ослобађање те касарне. А тачан, конкретан датум када је касарна ослобођена, нисам у могућности да Вам кажем овог тренутка, кажем, јутрос сам добио позив, тако да нисам се припремао, нити сам се консултовао са неким и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли знате, какво је бројно стање ТО Вуковара тада у то време? Са којим људством располажете? Ви кажете, задужени за логистику и безбедност и претпостављам да имате сазнања те врсте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Видите овако, при самом мом доласку на терен 1991. године, ТО практично не постоји, односно кажем Вам, човек је са људима из штаба напустио територију и отишао у Србију, с обзиром да је икзвршена окупација, и штаба, и општине и свих институција које су биле везане за службене ствари, а о томе колика је бројност, да кажем, људи који су у том тренутку, да ли чували стражу, да ли бринули о породицама на једном делу града који је, да кажем, био српског састава, је ли, били већинско српског састава, при сазнању које ја имам, при доласку у сам град, односно у село Негославци, тамо није било више од

25 озбиљно спремних људи, да кажем, ни у физичком, ни у психичком смислу да могу да активно учествују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви дошли у Негославце?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па у августу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у августу месецу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, непосредно пре тог напада, односно ослобађања касарне у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви све ово време, дакле све до завршетка борби у Вуковару на истој овој функцији?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. При томе у датом тренутку је дошло до трансформације штаба и до, да кажем активности мојих конкретно, је ли, у правцу Министарства одбране, које је већ пре него но је било ослобођење града формирано од стране Владе Републике Српске Крајине да би се припремило за одређене цивилне активности, да кажем, везане након самог пада града и ослобођења те територије. Тако да је већ при самом, значи негде октобру месецу и почетком новембра месеца је штаб пресељен у Вуковар. Односно формиран је од људи који су били на том простору са одређеним активностима, да ли је то било крај октобра или почетак новембра месеца, али кажем морао бих да се припремим за тај разговор па да о томе попричамо неки други пут или на неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете пресељен је у Вуковар, где у Вуковар, конкретно?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам тачно, седиште, да Вам кажем овог момента не знам у којој је улици било али је штаб формиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било нешто на Велепромету?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и Ви тада дошли у Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када је кажете штаб премештен у Вуковар, крајме октобра, почетком новембра?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, ја сам остао у Шиду, обзиром на то да је било активности кажем Вам којих, везаних за већ припрему цивилних догађања. Након тога долазио сам у град и контактирао са људима али обзиром да је 15.октобра, или 20.октобра, кажем Вам сад тачан датум не знам, стигла наредба из Војске Југославије о присаједињењу свих јединица на простору Славоније, Барање и Западног Срема и Републике Српске Крајине, пошто је и други део територије био исто тако у борбеним дејствима. Све ингеренције које су биле на том простору тичу се Војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присаједињењу или претпочињавању?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па у оба правца и присаједињењу и претпочињавању, јер претпочињавање је у сваком случају и у самом почетку рата исто тако, обзиром да Територијална одбрана при самом активностима је претпочињена војсци, ту нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да будемо прецизни, Ви о Узелцу говорите као команданту?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, он је био командант штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданту штаба ТО Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, у датом тренутку, обзиром да нико други није имао повласти те врсте званичне од државе Југославије, која је тада још увек била једна држава, јел, да би могао да легално представи формирање штаба и целу организацију. С обзиром да су сва села која су била већинског Српског становништва на том простору била већ у време лета организована, односно тамо су већ штабови постојали и да кажем за одбрану, за чување, за организовање одређених структура и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били још чланови штаба, по Вашем сећању? Ево кажете командант је штаба Узелац, Ви сте за логистику и безбедност.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су још били чланови?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Слободан Граховац је вршио дужност начелника штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још неко у штабу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па у овом конкретном случају био је још један колега који је обављао дужнос да кажем, службеника, да прими странке и да води књигу дежурства и тако даље, јел, што је било неопходно, телефонских позива, пријема, издавање дозволе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А ко је Јакшић Душан?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јакшић Душан је човек из Вуковара који је у датом тренутку када је штаб пресељен у Вуковар постао командант штаба. Именован је за команднта штаба, пре тога је био ту на Петровој гори као командир одељења једног, сад са којим људством и којим делом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир одељења?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да, да кажем, не можемо рећи, бројно стање у том тренутку није одлучивало о неким великим да кажем задужењима обзиром да имате бројност врлу малу, јел, да кажем на том простору, тако да у датом тренутку и када је именован за команданта штаба, након тих неких основних и почетних операција кад је почео град да се дефинитивно ослобађа, његова функција је настала тада. Јел Узелац је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је поставио на место Узелца?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Министарство одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министарство одбране?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које? Републике Српске Крајине, или?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Републике Српске Крајине, јесте, и Републике Српске Крајине а исто тако, пошто Вам кажем да је извршена наредба о пресаједињењу и дефинитивно заједничком одлучивању и учешћу у борбеним активностима Војска Југославије је сигурно морала да да одобрење за његово постављење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то би по Вама било крајем октобра почетком новембра, када је?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб из Шида пресељен за Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо од њега чули нешто друго, да је он још почетком октобра када је у Вуковар дошла Гардијска бригада био командант ТО Вуковара, па сад говори на и о људству, бројном саставу и јачини, снази?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Могуће, да Вам кажем, ја имам сазнања да је то било у октобру а кажем Вам, којег тачно датума и кад је било његово постављење и о документацији која је сигурно прецизно вођена у Гардијској бригади, ја верујем да сте у прилици да прибавите тај докуменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате какво је бројно стање тада било, ово крајме октобра почетком новембра када је Јакшић дошао уместо Узелца?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем на тај простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете онда у августу било око 25 људи?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. На тај простор је дошло доста народа, одазвали су се мобилизацијском позиву од стране да кажем већа Славоније-Барање и тако даље, и још други институција ту је боравило и да кажем учествовали, било активно по мојим неким сазнањима не више од пет стотина људи, у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет стотина људи?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мислим, говорим Вам о људима који су дошли до почетка новембра месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли ти људи и како учествују у борбеним дејствима у Вуковару, имате ли сазнања те врсте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па имам сазнања у смислу да су организовани по четама и да су у садејству са Гардијском бригадом, врло чврстим везама и добрим односима, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су командири чета, колико има чета и ко су командири чета?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем у проширеном броју не знам, али знам за три човека који су били командири чета. Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић и Ланчужанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тамо постоји неко одељење позадине или нека јединица задужена за позадинске те делатности и активности?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, те позадинске активности је преузео Милош Антић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Антић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, исто чета или?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, питате ме ко је преузео логистику и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позадину?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Позадину, у том штабу Територијалне одбране која је формирана у Вуковару, јел? Ако сам добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Милош Антић се зове човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Антић.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате какву јединицу је он имао, колико је бројни састав те позадинске јединице?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, нисам улазио даље у никакве, да кажем сазнања, безбедност је преузео Живорад Верчевић, логистика кажем Антић и даље како је штаб организован и у ком контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли Вас добро пратим. Кажете безбедност је преузео?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Верчевић Жико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верчевић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Вама?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, па ја сам био кажем Вам у том тренутку пребачен на активности које су биле везане за Министарство одбране и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почели сте нешто у том смислу али нисте довршили. Ви сте прешли у Министарство одбране?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па претпостављам да Ви због те сопствене промене функције треба да памтите ближе кад је то било?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па кажем Вам, ја имам то записано у својој радној бележници, али с обзиром да сам јутрос добио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на коју функцију сте прешли у Министарству одбране?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, исто сам био орган безбедности и сарађивао са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био министар одбране тада у Влади, то је Влада Горана Хаџића, јел' тако?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, то је била Влада Славоније, Барање и Западног Срема, која је функционисала у саставу Владе Републике Српске Крајине и на том простору, конкретно мислим да је одбрану баш тада, је ли, водио Милановић, мислим да се он, Милановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мргуд?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мргуд. Већ тада да је почео да обавља ту дужност. Седиште је било у Ердуту, где већ, али тако да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте прешли у Ердут?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, ја сам остао у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали сте и даље у Шиду?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, до краја, с обзиром на то да је ту била I Армијска област на том простору формирала једну контраобавештајну групу, конкретно Савезни секретаријат за Народну одбрану је формирао контраобавештајну групу која је практично бринула о контраобавештајној заштити тог неког дела и тако даље, али то је већ ствар, кажем Вам која ме у овом моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубиша Петковић. Је ли Петковић тамо?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, био је Љубиша Петковић покојни и нажалост, јел, човек је после страдао са неким хеликоптером, где је, на Брезовици и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Кад сте Ви први пут дошли у Вуковар? Ви лично.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја лично сам први пут дошао, да ли 01.августа, или 06.августа, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А потом?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: А потом три дана пре 14., значи 11.,негде августа сам други пут дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, занима ме, да ли знате кад су престале борбе у Вуковару, кад је завршена та ратна операција у Вуковару, да ли то знате? Или биле су и прославе дана ослобођења Вуковара, да ли знате кад је то?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ратна операција је завршила 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембра. У односу на тај датум да ли сте пре тога, за време извођења борбених дејстава били у Вуковару? Да ли сте били после тога?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па можда два или три пута. И после тога сам био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут након завршетка борбених дејстава били у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Први пут након борбених дејстава сам дошао у Вуковару 20. новембра и упознао се са конкретно постављеним тада већ, новим командантом града, мислим да је био командант Веиновић пуковник, који је био командант инжињеријске неке бригаде, да рашчисти тај простор и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да ли Веиновић или Вујиновић, не знам сад тачно, конкретно да Вам кажем, али је он постављен за команданта града. Обзиром да је Гардијска бригада то јутро већ напустила град и територију, тако да се вратила у базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да се Гардијска бригада са те локације вратила у Београд 24.новембра.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То је исто могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Све је могуће, верујте, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад, кад сте онда Ви то били у Вуковару и упознали се са командантом града?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па кажем Вам, да ли је било 20.новембра, ја мислим да је он већ тада постављен за, да ли је Гардијска бригада већ напустила простор у потпуности или не још, не могу у овом моменту да Вам кажем, али је то било 20. новембра сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га упознали?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Упознао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како човек изгледа, да видимо, ми имамо неку представу ко би то могао бити али чисто да видимо да ли мислимо на истог.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Човек је рецимо моје висине, плав, проћелав, мало је пунији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупнији. Тада у чину пуковника?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па дал је потпуковник или пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активан официр?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Активан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која јединица кажете да би могла бити?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Инжињеријска, то је једна инжињеријска јединица која је ту активно учествовала у чишћењу града и рашчишћавању свих тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је та јединица?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не бих могао да Вам кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је по свој прилици Милорад Војновић командант 80-те моторизоване бригаде из Крагујевца?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам, све је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Вам то сад нешто, да ли Вас подсећа у том смислу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он и јесте тамо, он каже да је остао тамо до 14. фебруара 1992.?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ако он каже онда је тако, ја нисам упознат ни до кад је остао ни из које јединице је дошао тако, само сам човека видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тада.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Љубиша ме је упознао с њим, ми смо били ту у пролазу и упознали се и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Шљиванчанин још тада тамо кад сте Ви дошли тог 20., у Вуковару? Претпостављам да сте били и у контакту са органима безбедности Гардијске бригаде.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, ја сам Шљиванчанина задњи пут на том простору видео, сад датум који је тачно не знам, али са органима безбедности сам дошао до болнице, обзиром да су тамо већ били посматрачи Уједињених нација и већ како су се звали, Европске комисије за надзирање. Сад тачан датум који је био не знам, али тада сам видео задњи пут Шљиванчанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било тада у болници кад сте Ви били?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта је било у болници, кажете били су тамо посматрачи?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па посматрали су евакуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евакуација дакле се врши?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте Ви били у болници?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то у односу на овај дан када сте дошли у Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па можда два дана или три раније, два дана рецимо, или дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога или после тога?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Пре, пре. Значи ако сам 20., или 21., видео Веиновића, дан или пре тога сам био са пуковником Петковићем тамо и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници и врши се евакуација болнице?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада сте видели тамо Шљиванчанина?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у самој болници или?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, у самој болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у самој болници.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ушао сам на улаз и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то улаз?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па главни улаз доњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главни?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Који је био конкретно, тражио сам доктора Младена Иванковића који је ту био хирург, његов брат је овде радио у Београду и имао добре контакте са органима безбедности, тако да је човек био тамо, познавао сам га. Питао јел добро, пошто је он покушао једном напустити град у току рата, међутим није успео обзиром да су га ранили, пуцали на њега, шта је било, па се вратио назад у ту болницу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче немам ништа против да питате сведока све околности и сазнања о Вуковару, али да му пре тога предочите да је предложен од стране одбране Мирољуба Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: И да га питате на те околности, па касније да га питате, јел видим почело је, с ове стране, човек не зна о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако браниоче, јел Вам се жури?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Мислим да би то било коректно и коректније, зато је предложен од стране одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је требало браниоче, да кажем овако, господине Филиповићу, Ви сте предложени од стране одбране тога и тога, ја немам за Вас питања изволите браниоче, изолите.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче Ви прејудуцирате ствар јер никакав контакт са њим није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта прејудуцирам?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Мислим, кажете шта да прича, он не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Заклан немојте на овај начин да интервенишете док постављам питања. Господине Филиповићу, да ли сте се тада срели са Јакшићем?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, сад сам схватио у ово време Ви сте у два наврата долазили у Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се срели са Јакшићем?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Он је већ тада постављен за команданта Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово кад Ви долазите?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Кажем Вам он је већ тада био командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је командант Територијалне одбране још од краја октобра, почетком новембра, тако нам рекосте.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо Узелца.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам. Да ли је он и тада командант Територијалне одбране Вуковара, ово кад Ви долазите, завршене су борбе у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је командант ТО Вуковара. Он каже да није.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да Вам кажем, ја немам докуменат који говори о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сазнања.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Сазнање исто тако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате до када је он командант ТО Вуковара? До када је остао на том месту, на тој функцији?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па видите, након ослобођења града, односно целе те операције, поново је формирана односно Територијална одбрана да кажем, са неким ангажовањем постојећих и преживелих људи, али то није било тада сигурно, то је било у новембру месецу, у ком периоду да Вам кажем, можда пред крај новембра или непосредно после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, како је дошло до тога, да ли имате неких сазнања о томе? Ко је ту радио, ко је то поново формирао како Ви рекосте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да Вам кажем, у том моменту је одлучено да се практично изврши реорганизација на том простору и да се увезу све, да кажем јединице и припадници Територијалне одбране да се направи један озбиљан приступ целој тој ситуацији и да се све то доведе у неки ред, да се види ко је остао ко није, ко ће ићи одатле, ко неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете одлучено је, употребисте израз одлучено је. Па Вас питам ко је то одлучио?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па у датом моменту сигурно је Влада до томе одлучивала, Славоније, Барање и Западног Срема, ни један други орган није имао друге ингиренције а исто тако комплетан састав Територијалне одбране на том простору је био у непосредној да кажем сарадњи и контакту и целој вези са Министарством одбране СФРЈ, значи ту је донешена одлука о томе да се сложе ствари, да се формира између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ово Ваша закључивања или Ваша сазнања, ово што Ви говорите сигурно је и тако даље. Па Вас питам да ли су то Ваша

непосредна лична сазнања или су то нека Ваша закључивања на основу свих околности ко би то могао да уради и тако даље? Разумете.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем, конкретно било је дефинитивно сигурно да ће велики број припадника јединица са простора Србије да кажем, односно војске Југославије, односно тада већ Југословенске армије, ако се не варам, да су добили већ тада наслов Југословенска армија, и неких специјалистичких служби и јединица напустити тај простор и да ће доћи се у једну фазу формирања Територијалне одбране и осталих служби цивилне власти из састава постојећег становништва које ће бити на том простору, остати ту да живи, које је преживело, које је спремно или психички и физички да то поднесе, да види како ће то бити и шта ће се дешавати. Да то организују људи који ће остати ту да живе и да на тај начин. Не можете изабрати некога да буде командант и поставити некога на неку озбиљну функцију у тренутку кад имате срушен град и хаос један општи, човека који неће ту остати. То нема шансе, мислим има шансе али шта сте тиме постигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то урађено, имате ли каквих сазнања, личних сазнања. Ви говористе да је то било крајем новембра.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то урађено, како је то било?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па знате како, тада у том тренутку Министарство одбране и штаб да кажем Територијалне одбране који су били носиоци Славоније, Барање и Западног Срема, у том неком стварању тих нових служби, наравно питао ме је тада командант је ли, Територијалне одбране и човек који је заиста знао о чему се ради и начин како то треба да функционише, ко би то могао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај командант?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То је покојни пуковник, односно помоћник министра тад после, Стојичић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радован Стојичић-Баца?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био тада, командант?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране, које Територијалне одбране?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па штаба Територијалне одбране у Славонији, Барањи и Западног Срема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славонија, Барања и Западни Срем?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад се то дешава?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То се дешава након тог ослобођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете питао ме је.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. Разговарали смо о томе како је то све тамо, шта ће сад се дешавати, обзиром да треба цивилину власт формирати, да треба да се ствари доведу у ред, и пре него што било шта даље урадимо, ја сам му предложио да дођемо у Вуковар да се он упозна с тим људима на крају крајева, они се до тада нису ни видели ни виђали, можда јесу али нисам ја био у прилици да то

ни видим, нити кажем, нити учествујем у томе. Е тада је дошао тренутак да дође на терен да види о чему се ради, да види људе, да види тај цео крај, јел та јединица коју је он тада предводио и с којом је боравио на том простору је ишла са територије из правца Борова насеља, односно Бршадина, обзиром да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте отишли у Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па то је крај новембра месеца, најавили смо наш долазак, конкретно то је већ завршен да кажем тај неки рат, односно непосредна борбена дејства и град је практично, условно речено ослобођен и одлучили смо да тај састанак одржимо у хотелу у Вуковару, иако је срушен, иако је да кажем без услова за неке озбиљне састанке, очистило се то мало и тако, да би пре тога се он упознао са људима који су били ту и управо са Мирољубом, са Станком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту све? У хотелу, то је претпостављам хотел «Дунав» је ли?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све ту сад на том састанку крајем новембра?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би се Баџа упознао са?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. На том састанку је, то је била једна да кажем, ајде да кажемо радна група или да кажемо део Министарства одбране и Територијалне одбране који ће се договорити и донети одлуке о томе како ће се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има људи, овако по некој Вашој процени?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не бих смео да кажем да је било више од можда једно 20, 25 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте Ви и Стојчић, тако?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још с вама дошао изван Вуковара? Да ли је Милановић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Искрен да Вам будем ја мислим да Милановић није био на том састанку, не бих смео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Граховац?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Граховац је био на том састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не бих могао да Вам кажем, од тих људи о којима Ви питате мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, мислим из ТО Славонија, Барања и Западни Срем, из Министарства одбране, дакле из тих структура?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да Вам кажем, то је један широк спектар људи, односно и официра с којима сам ја ретко комуницирао и нисам имао бог зна какав сусрет да кажем, неки, јел, нека виђања, тако да не бих могао да Вам прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било активних официра ЈНА?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па јесте сигурно, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сигурно, него.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Поименце немогу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сећању да ли је било или није било?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: По мом сећању тренутно не могу да Вам одговорим на то питање јел не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био из Вуковара и из којих структура?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Из Вуковара су били људи о којима причате, односно који су били ти командири чета и тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, реците Ви, не знам.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало се примакните микрофону да Вас боље чујем.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: И били су чланови штаба тог који је био тад формиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог који је био?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Који је био формиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формиран.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. Били су и да кажем, људи из неких да кажем, унапред предвиђених и за цивилну структуру и за цивилну власт. Дакле већ из редова који ће бити ангажовани у Министарству унутрашњих послова, који ће бити ангажовани за одређене, формирање других јединица и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо сад именима?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па видите, рецимо, знам да је сигурно Мирољуб био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. Тада, зато што је одлука била да се њега именује за команданта те Територијалне одбране Вуковара, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија одлука је то била?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То је била одлука да кажем тог тела Владе или тог штаба Територијалне одбране, Министарства одбране Славоније, Барање и Западног Срема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је донета та одлука?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па та одлука је донешена тада, кад смо дошли на тај састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам схватио да сте дошли да упознате, да их упознате, сад кажете он је био зато што је донета одлука да он буде то нешто, а одлука се доноси онда кад се држи састанак, на коме је он, па су те две ствари у колизији.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добро, ја се извињавам, нисам правно верзиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако. Не, не, није то правно, то је обична животна логика.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Животна логика говори о томе да је донешена да кажем, на предлог мој конкретно је човек предложен да буде командант Територијалне одбране. Ако Вас то занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али мало пре рекосте Мирољуб. Кад Вас питам ко је био Ви кажете Мирољуб Вујовић је био зато што је донета одлука да он буде командант.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добро, па. Ако сам сада јаснији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је донета одлука, донета је ту на том састанку на коме је он био, па сад не може то.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ако сам сада јаснији, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, да, свакако, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад и где сте Ви то предложили, да Мирољуб Вујовић буде командант?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То сам предложио по завршетку борбених дејстава у Ердуту, обзиром да је био тамо центар, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте Ви то предложили?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Баца сам предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баца?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, односно Радовану Стојчићу, «Баца» је надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је био тада Ваш предлог а овде сте се нашли, одржали сте тај састанак.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био на том састанку у «Дунаву»?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па мислим да би можда, сигурно је било из органа безбедности људи који су још боравили на том простору, јел свакако су били заинтересовани за развој догађаја и ситуације шта ће се ту дешавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него набрајали сте ко је доша, Ви, Баца, па не знам.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мислите по именима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, по именима.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па не могу сад тренутно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био из Вуковара. Да ли је био овај Јакшић присутан, Јакшић кога треба сменити, јел тако, чију сте смену предложили?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Сигурно да је био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је био или није?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мислим, не могу да Вам кажем нешто, не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда реците не сећам се.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се, ево ако је то правило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је још био?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Био је Бора Богуновић, који је био већ у структурама које су биле одређене за формирање Министарства унутрашњих послова. Ето рецимо то знам, онда сад даље, не бих могао конкретно да Вам одговорим на то питање, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од Вуковарчана био, Славко Докмановић рецимо?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мислим да Славко Докмановић није био на том састанку, не бих да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Станко Вујановић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин, рекосте и он је био командир једне чете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Нисам сигуран да је био на том састанку, то не знам, не сећам се овог тренутка, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље шта се дешава на том састанку, да ли је донета каква одлука, неке одлуке да ли су донете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па донете су одлуке да се формира тај штаб Територијалне одбране и да се формира даље и Војни одсек и не знам шта све, и како, све то у суштини је да кажем прешло у неку цивилну надлежност, знате. Дакле већ се поставља питање и формирања општине и органа власти у том делу и привреде и, мислим привреде, рашчишћавање тог града и активности које су у том правцу ишле, ишле су највише на рашчишћавање и санацију бојишта које је било заиста катастрофално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако су борбе у Вуковару завршене кад рекосте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да ли 18., или 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. У односу на тај дан, кад сте Ви последњи пут за време извођења борбених дејстава били у Вуковару, ако се сећате?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па рекао сам, конкретно значи, задњи пут сам био, ако кажете да је командант града, односно командант те јединице која је дошла да расчисти град и постављен за старешину који ће бринути о томе, рецимо да је то задњи дан када сам ја боравио јел тада још увек сте могли наћи негде неког ко је заостао негде у подруму или не знам где, то је дан или два после саме предаје Збора народне гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам пре тога кад сте били последњи пут у Вуковару, пре тога?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Пре 19.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 18.?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Пре 18., па не знам сад не могу тачно да кажем, не сећам се заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте били у Вуковару за време извођења борбених дејства?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не често?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте комуницирали, код кога сте одлазили, да ли је неко из Вуковара долазио у штаб, овај Узелац, Јакшић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, да Вам кажем, обзиром да је простор био поприлично широк и велик сви људи који су били активни на том простору као учесници тих борбених дејстава а да су имали потребе везане да дођу су долазили, јел, сад то је једна широка лепеза, од кажете Јакшића и не знам кога све до и обичног света којему је требала можда подршка да се превезе до Београда, да обиђе фамилију или до Новог Сада, или до Зрењанина или до Руме или већ где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви имали увида у то шта се дешава у Вуковару, како теку борбена дејства, докле се стигло, какви су губитци, шта предстоји, разумете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали увида уопште у та дешавања?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: У та дешавања сам имао увида у толико од људи који су долазили па су то саопштавали, да ли су били цивили или су били војници, до делова које сам имао, односно сазнања која сам имао од стране контраобавештајне групе која је боравила на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вам та сазнања да једном четом командује Мирољуб Вујовић, једном четом командује Станко Вујановић, а једном Милан Ланчужанин?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па у тренутку када је дошла Гардијска бригада на тај простор, они су практично већ боравили у граду и једноставно су присаједињени Гардијској бригади која је дошла на тај простор, конкретно у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: По том основу сам имао сазнања у смислу њиховог ангажовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте један од ретких, ако не и једини који нам каже да је Милан Ланчужанин био у саставу ТО Вуковар. Он човек каже да је дошао тамо са добровољачком јединицом, са добровољачком јединицом да је дошао на реон Вуковара, да је била идеја пошто је једна чета ТО Вуковара била десеткована практично уништена, па да је била једна од идеја да он буде и да ова његова јединица замени ту чету, али је он то енергично одбио и онда је са том својом добровољачком јединицом био у саставу Гардијске бригаде али не и у саставу ТО Вуковара.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па добро, ако он тако каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него откуд Вама сазнања те врсте, Милан Ланчужанин једном, овај другом, овај трећом.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, гледајте, да се само разумемо око једне ствари, сигурно је да сви људи који су боравили на том простору и који су учествовали у том рату су били у непосредној потчињеној командној линији према Гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то спорно, то није спорно.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Друга ствар која је исто битна сви који су претпочињени, односно потчињени су били део, да ли су били добровољци, да ли су дошли као јединице, или да ли су дошли организовано, или неорганизовано, нису могли да се прикључе и да прођу уопште на тај простор да нису се јавили и да нису отишли у Вуковар на одређен начин. Ако се разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то разумем.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. То да ли Ланчужанин сматра да није био члан или припадник Територијалне одбране ја у то не улазим, то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Јакшић не каже да је њиме командовао, ни он ни?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: И то да Вам кажем исто, не могу да Вам кажем, не знам, нисам у прилици да Вам одговорим на то питање, не знам заиста. Ако је он сматрао да треба да само са Гардијском бригадом комуницира и ако је тако радио, то је његова одлука, ја нисам учествовао сигурно у доношењу те одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него, али ако ми Ви кажете супротно у односу на оно што он тврди и што чујемо од неких других.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нас занима на основу чега Ви то тврдите, чисто да видимо, да расчистимо ствари, да ли Ви имате нека боља, валиднија сазнања, можда чак и типа писмених докумената којима би смо онда Ланчужанину предочили па рекли, чекајте али ви сте били, је ли?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, видите да Вам кажем, чињенично стање је следеће, највалиднију документацију и најпрецизнију документацију са тог простора поседује сигурно Служба безбедности Војске Југославије, односно сада Србије. Да ли се она налази у архиви или се налази на некој дестинацији, одређеном месту где се брине о томе, ја о томе нисам обавештен. Друга ствар мислим да сигурно је да је орган безбедности у датом тренутку да ли '92., '93., '95., или које године, прикупљао одређене информације и активностима Гардијске бригаде на простору града Вуковара, по завршетку, о последицама о разно-разним стварима са тог простора и сигурно је да је то документација која је бар у том тренутку се мени чинила врло прецизна и једноставна без икаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Реците ми ово, Ви кажете били сте у Вуковару тај дан када су ти међународни неки посматрачи у болници, када је и Шљиванчанин у болници, били сте и Ви у болници, тај дан кад је вршена евакуација болнице?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то са сигурношћу датумски одредити да је то било тада и тада?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Овог тренутка не датумски али је сигурно било у тренутку кад су дошли посматрачи, то знам да је сигурно тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете датумски то одредити.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не могу датум верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можете везати за престанак борби у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Могу да вежем за престанак борби у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде, пробајте тако. Јесу ли престале биле борбе у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесу. Тад је, тај дан је извршена да кажем евакуација становништва цивилног и предаја односно прво предаја јел, па онда евакуација Збора народне гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То је било тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад у односу на тај дан, кад је болница, ова Ваша посета болници? Тај исти дан, наредни дан, следећи, кроз пет дана, кроз десет дана, разумете у том смислу да ли можете некако да се оријентишете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па ја мислим да је то било тај дан, тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, био је пуковник Петковић и био је још један пуковник из органа, из те контраобавештајне групе с којим смо ми дошли конкретно тамо и вратили се назад у Шид, обзиром да је требало организовати тријажу и људи који су се предали и цивилног становништва које је напустили територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, мислите да је евакуација болнице била тај дан када су и завршене борбе у Вуковару.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па ја претпостављам, односно тај дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та Ваша посета болници. Ајде боље овако, да ли сте били у прилици да видите на телевизијама у то време онај Шљиванчанинов разговор са лекарима без граница или ко је већ био, оним белим, у белим униформама, посматрачима Европске Уније, онај чувени његов говор?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа ово је моја земља и тако даље.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај дан?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па сад да Вам кажем, чињеница је да је то било тај дан када је град да кажем ослобођен. Сад да ли је тај дан он дао изјаву или непосредно пред сам улазак у болницу, али ја мислим да је то било тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте Ви Мирољуба Вујовића предложили за команданта ТО у односу на овај дан. Да ли сте тог дана Ви већ њега били предложили, тог дана кад сте били у болници, да ли сте га тог дана већ били или раније предложили за команданта ТО? Оно како нам мало пре говористе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. Да кажем непосредно пред, не непосредно није се знало никад, ни у једном моменту кад ће се конкретно Збор народне гарде предати, али пре предаје смо разговарали о томе након завршетка борбених дејстава како би то требало организовати и шта ће се и како радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре предаје Збора народне гарде, а након завршетка борбених дејстава?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па гледајте, имате један моменат кад морате бити спремни за догађај кад се зауставе борбена дејства, јел. Да ли ће то били после дан, два, три или седам дана, или десет дана, али морате имати једну јасну ситуацију шта ћемо даље, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то разумем, то разумем, него ово ме само. Ово ме интересује да би смо се сад временски некако лоцирали, ево Ви не знате, не можете да кажете кад је била евакуација болнице. Ми смо чули, ту су нам у игри, доста се споримо око нека два датума, знате, па би нам сведочење Ваше свакако у том смислу помогло јел, и наравно у односу на то, имајући у виду како Ви то сад опет временски лоцирате и опредељујете, кажете да сте били у хотелу «Дунав» крајем новембра али сте пре тога Ви тамо предложили Мирољуба Вујовића за команданта

и сад покушавамо да видимо кад је то било, знате, кад је. Зато Вас ово и питам кад је то било?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јасно, јасно ми је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај дан кад сте дошли у Вуковар, кад сте били у Вуковарској болници, је ли тај предлог већ био поднет или није?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад сте били у болници са тим, где су били ти лекари?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ни један предлог који је дат за одређена именована и тако даље, није предаван у писменој форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, разумем то, него по Вашем најбољем сећању, Ви сте рекли да је то усмено нешто.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Значи, да ли је то било један дан, два дана пре или после ја сад стварно не сећам се, нисам у могућности да Вам прецизирам баш тренутак када је то било. Ако случајно будем у прилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тад на том састанку у хотелу «Дунав» донета и званична одлука да Мирољуб Вујовић буде командант ТО?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па одлучило је то Министарство одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко, не може Министарство одбране, Ви сте из Министарства одбране ту?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. Да Вам кажем, конкретно не знам ко је потписао наредбу за именовање, нисам је никад имао у руци, тако да не могу да Вам кажем тачно ко је потписао наредбу те врсте, али је сасвим сигурно да је та одлука донешена, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не сумњамо, него сад нас занима кад је то било, ко је то урадио. Да ли је у склопу те одлуке донета још каква одлука, ко ће му бит заменик, ко ће бити начелник штаба, ко ће бити помоћник за безбедност, ко ће бити помоћник за позадину. Дакле да ли је то комплетно формирано, осмишљено, кажете да треба ствари променити.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте у том смислу, јел то све већ постоји, али сад ви мењате ствари, мењате команданта, па Вас питам, да ли је комплетан штаб промењен, сви ти људи?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да се договоримо само око једног термина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не мењам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не мислим ја на Вас, него на органе који то раде.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. Цела структура штаба и постављање људи на одређене да кажем задатке о којима Ви причате, начелник штаба, орган

безбедности, орган за материјалнотехничка средства, за мобилизацију, за тако даље, тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Је да кажем препуштена и одлучено је да се о томе дефиниције направе и да се договори при самом формирању штаба, значи да ли ће начелник штаба постати овај или онај, да ли ће се Антић наставити бавити логистиком или ће прећи у индустрију, одакле је човек иначе дошао, или ће орган безбедности бити овај или онај, схватате. То је једна јако, јако конфузна ситуација била и изузетно тешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Било је више предлога и сви су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас добро схватам, тада није.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, да, гледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него као касније ће, јел?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће се све то конкретно са свим овим детаљима урадити, да тада само Мирољуб да смењује, замењује Јакшића а касније ће се све оно остало, јел?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, да се договоримо само око једне ствари. Цела процедура именовања и конкретизовања да кажем позиционирања људи на одређене задатке и активности у штабу Територијалне одбране у том моменту је била отворена. Тог тренутка је било неколико предлога да ли ће овај, да ли ће онај, да ли може, да ли ће остати ту, да ли неће, да ли ће ићи или радити у привреду, да ли ће се из старог штаба Територијалне одбране људи ангажовати који су били пре почетка борбених дејстава у штабу, значи су посао, знали су одређене задатке, било им је лакше да буду ту ангажовани, та одлука је касније спроведена да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су само дакле били предлози и прикупљање предлога?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Мирољуба кажете тад је донета одлука?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одређено ко ће му бит заменик тада, или је и то у склопу оно касније ћемо?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па ја колико се сећам за начелника штаба је предложен Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Начелник штаба?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не заменик, него Начелник штаба?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Сад не могу тачно да прецизирам његову функцију и активности које су, за које је предложен, али мислим да је у том правцу, или ће бити заменик команданта или Начелник штаба, али углавном сасвим извесно је да је био предложен за ту дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Председник већа у 11.45 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Наставићемо дакле за једно двадесетак минута, да се мало одморимо.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Настављено у 12.30 часова.

Од пуномоћника не видим ту Томића и Тодоровића.

**Од бранилаца колега Душан Машић је напустио па га мења бранилац
адв.Перковић.**

Господин Радак је сагласан јел тако?

Напустио је адв.Јелушић и мења га колега Дозет.

Оптужени Ђанковић је сагласан, Златар Вујо сагласан.

Кога још немамо? Немамо ни Вујина. Мењате га Ви јел тако? Вукотић? Јесте
то смо и констатовали.

Снежане Ковачевић такође нема, она брани оптуженог Милојевића.

**А Снежану Ковачевић ће у даљем току поступка заменити бранилац
адв.Калањ Ђорђе.**

Да наставимо саслушање сведока Филиповића.

Господине Филиповићу, рекосте да ће ови детаљи, типа, за остале чланове
штаба и тако даље, да ће то уследити тек накнадно. Да ли је, само да прецизирамо.
Да ли је везано за Станка Вујановића, да ли сте и за Станка Вујановића
предложили тада, том приликом када и за Мирољуба, Радовану Стојичућу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за Станка Вујановића, или не. Или је и он у оној групи
што би рекли осталих?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па ја бих се пре одлучио за одговор да је било
само питање команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање команданта?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашта сте се, ако можете наравно да одговорите на то, ако желите да одговорите на то питање. Зашто баш Мирољуб, зашто баш Мирољуб и зашто уопште смена? Ако је Јакшић на месту Узелца постављен крајем октобра, почетком новембра, ово се сад дешава већ после неких двадесетак дана. После неких двадесетак дана је практично ишао Ваш предлог за његову смену, због чега његова смена и зашто баш Мирољуб Вујовић а не неко други?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Није ишао предлог с моје стране у смислу смене, него је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то подразумева и смену, ако.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, моменат. Значи предлог од људи који су учествовали у рату да се изабере командант штаба. Значи није било питање смене у смислу сад ћемо га сменити, зато, зато и зато, и тако даље. Ја нисам улазио у процедурална питања зашто се неко мења. А Мирољуба сам предложио зато што је човек учествовао од првог дана у борбеним дејствима, зато што је показао изузетну храброст и један однос према људима. Људи су га волели као војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви то знате? Јер Ви нисте били на том терену, били сте свега у пар наврата у Вуковару, откуд Ви то знате?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па управо од људи који су долазили из града и у пар наврата тих којих сам био у граду, о њему је све најбоље речено, тако да нисам имао разлога да не предложим њега као кандидата за то место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ипак не можете да кажете није смена. Па јесте смена.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не кажем да није, али нисам улазио у разлоге због чега је дошло до тога, нити је са моје стране дошао предлог да ја сад неког мењам или не знам шта. Него једноставно сам упитан ко би могао бити командант, и тако даље, долазе нова времена, шта ћемо, како ћемо, цивилна власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате већ команданта кога је Влада, односно Министарство одбране поставило, како сте нам мало пре рекли, уместо Узелца, Јакшић.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, али да Вам кажем. Нисам улазио у разлоге због чега сам питан за одговор. Схватате, мислим нисам питао еј зашто сад мењамо овога, зашто онога и тако. Питан сам једноставно ко би могао бити командант, зашто, како и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је тих дана непосредно након завршетка борби у Вуковару, у Вуковару држана каква седница Владе, САО Славонија, Барања и Западни Срем, чији је председник Горан Хацић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: За то сам чуо, али нисам нити видео, нити био присутан, нити сам учествовао у томе, тако да не могу ништа на ту тему да Вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према неким тврдњама које смо ми чули овде у судници, та седница би се одржавала истог оног дана када се врши евакуација Вуковарске болнице и када сте Ви у Вуковару, знате. То смо ми чули.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То је могуће, али ја нисам био присутан, нити сам у томе учествовао, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали да се држи та седница Владе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се уопште да је то био неки приоритет у том моменту да се брине о томе, јер ја сам имао задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли сте знали или нисте знали?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су тачне ове тврдње да се то дешава истог дана па би из ове Ваше приче произашло да сте Ви тог дана ту, онда наравно да Вас питам, да ли сте Ви имали сазнања да се и заиста држи та седница Владе или не?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чисто и да проверимо да ли је уопште била?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако јесте кад је била и где је била?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Нисам у могућности да Вам одговорим на то питање, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и од када познајете Станка Вујановића?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па упознао сам га да кажем још врло рано, као дечак, али сам ја врло брзо одселио из града и тек сам га да кажем упознао као Станка Вујановића, у тренутку кад су била борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току борбених дејства?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је његова кућа у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били код њега кући у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били код њега кући у Вуковару у време извођења борбених дејстава?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па то је било да кажем, да ли на почетку, односно када је касарна ослобођена и када је било могуће прићи без, путем да кажем, до Нове улице која је, да кажем адреса, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Да ли сте још који пут били у току извођења борбених дејстава у Вуковару у кући Станка Вујановића?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па био сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако. Кад сте последњи пут, да ли се тога сећате, кад сте последњи пут били у његовој кући, док је рат још трајао у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Последњи пут сам био тада када је да кажем било негде, сад колко пред крај или тако. Не могу сад тачно да Вам кажем, не сећам се, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки посебан повод или?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па, није никакав повод посебан, ја сам долазио на Петрову гору код њега кући, пошто је то била нека да кажем кућа, где се могло

нормално разговарати, уредно сам се увек јављао да кажем органима безбедности кад сам ишао на терен, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били након завршетка борби у Вуковар и у кући код Станка?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, питам између престанка тих борби и овог састанка у хотелу «Дунав» у том периоду да ли сте били код њега кући?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја колико се сећам ми смо дошли код Станка кући и одатле смо отишли на тај састанак у хотел «Дунав».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, прво код Станка кући, па потом на тај састанак?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту у кући Станка Вујановића био неки састанак?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па добро, ја не бих то да кажем назвао састанак, је ли, то је дошло је до сусрета, упознали су се људи, сад даље смо отишли у «Дунав», спустили се у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту све био, да ли сви ови што су били после у хотелу «Дунав» или само ви који сте дошли?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па не сви, није кућа у могућности да прими тај број људи, али конкретно се сећам рецимо да је изразиту жељу доласка у Вуковар имао и Здравко Врачарић, који је у непосредној близини те куће, па да види оца, отац му је ту био и тако даље. Није био дуго, тако да, Лазар Шарац, јел, сад још ко је ту од људи дошао и тако да ја не бих, не могу да се сетим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било тада неке приче о овим кадровским проблемима и разрешењима?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што је то касније било у хотелу «Дунав»?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не бих могао да одговорим на то питање, разговарали смо о свему и о томе и о другим стварима тако да, не сећам се тачно, конкретно свих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је након овог састанка у хотелу «Дунав», био неки састанак на истом том фону у Ердуту?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не бих знао то да Вам одговорим, заиста. Нисам био присутан ако је и био, а и нисам учествовао у даљим да кажем активностима те врсте, јер сам имао обавезе друге врсте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на некој можда прослави у Ердуту?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, нисам никада био на ни једној прослави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да не знате ко је потписао одлуку о постављењу Мирољуба Вујовића за команданта, тако нам мало пре рекосте, јел?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али имајући у виду то да сте Ви у Министарству одбране задужени је ли, за ове послове безбедности уз неку моју претпоставку да знате како је функционисала та Влада, ко је то могао да потпише, ко је то требао да потпише по природном току ствари, начину рада Владе, имајући у виду надлежности појединих ресора и тако даље?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, то је био Ресор Министарства одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, дакле Вашег министарства и ко би то онда могао и требао да потпише? Да донесе званично и да потпише.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем, Влада је сигурно о томе донела одлуку и то Министарство одбране је било да кажем активно у том смислу да тај докуменат донесе, а конкретно ко га је потписао и ко је издао наредбу те врсте, ја не знам. Заиста не знам, слагао бих Вас кад би Вам реко било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Радован Стојчић-Баца био члан Владе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мислим да није, чак мислим да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он могао донети ту одлуку?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па он је могао да донесе ту одлуку, али мислим да је верификацију морала да потпише сама Влада или Министарство одбране. Нисам, кажем Вам у могућности да Вам одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете сама Влада, да ли је то председник Владе или је.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јер не знам да ли је Баца био члан Владе, да ли је био члан званични већа и тако даље, али сигурно да је Министарство одбране морало да верификује постављење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате до кад је Радован Стојчић-Баца био командант ТО Славонија, Барања, Западни Срем?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате до кад је остао на тој функцији?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро схватио, да је Милан Милановић-Мргуд био Министар одбране тада у тој Влади?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па он је већ тада био у Министарству одбране, а да ли је био постављен већ за Министра одбране пошто је цела да кажем Славонија, Барања и Западни Срем потпадала под Министарство одбране Републике Српске Крајине. Дакле, не знам конкретно у Влади Славоније, Барање и Западног Срема, да ли је он био већ тада именован за министра одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би онда био Министар одбране Републике Српске Крајине, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се сад у овом моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се али можда грешим да је сведок данас рекао да је том састанку крајем новембра, не може да определи датум, када је постављен, именован, и већ не знам како да кажем Мирољуб Вујовић за команданта Територијалне одбране присуствовао и Боро Богуновић. Јел тачно то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио да, у хотелу «Дунав»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако сам схватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да? Јесте, јел?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја мислим да је човек био тамо, пошто је био задужен за Ресор полиције, тако да сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас молим председниче већа, да му предочите исказ Боре Богуновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још нисмо саслушали, а нисмо ни прочитали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прочитали смо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боро Богуновић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисмо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо, нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, он тврди нешто сасвим друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо, нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи 25., 26.2003.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо, нисмо прочитали то још, ако се сећате Богуновић је у оном основном предмету саслушан у самом почетку, тамо, мислим да је био април 2004.године, ми смо читали само оно што смо изводили од марта 2007., па надаље, дакле само то. Даље молим, браниоци.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ви сте рекли да је то било крајем новембра, тачан датум не сећате се?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли можете да определите, ту је слава била 21.новембра, па колико од славе дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свети Аранђел.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Свети Аранђел, можете ли.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Морам да Вас упознам са ситуацијом да сигурно ником није било до славља у том моменту.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли се можда сећате тога.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: О томе можемо да.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Као репер, мислим, ако може.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па не могу да Вам кажем, нисам, ни на крај памети ми није било.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Јел то било два дана, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, па ево.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Пре краја новембра?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не могу да Вам кажем.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, нисам добро схватио сав историјат, односно долазак господина у ТО Вуковар. Да ли је он пре рата био цивилно лице, војно или у резервном саставу ТО Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мене питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Цивилно лице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Цивилно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац, како је дошло до тога да сте Ви именовани или постављени у штаб ТО Вуковара у Шиду? За овај ресор логистике и безбедности, то Вас пита бранилац.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да ли ме питате, да ли сам био цивилно лице или ме питате ово што пита судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата, пре рата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам сасвим конкретно питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога, е то Вас пита бранилац.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ово питање сте прво одговорили. Друго питање браниоца је било како је дошло до тога да Ви као цивилно лице, ево цивилно лице будете именовани за помоћника или што је то већ.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, него орган безбедности једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неки помоћник команданта за безбедност, претпостављам, или члан штаба за безбедност.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Члан штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан штаба за логистику и безбедност како нам рекосте.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас је питао бранилац, како је дошло до тога, кад је дошло до тога и како?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим само укратко молим Вас.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Мислим, да се разумемо, постоје ствари које су се дешавале од самих да кажем почетака тих сукоба.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нећемо то, повлачим питање. Председниче већа идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повлачите питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повлачите питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можемо га повућ нешто што је ушло, али ако пођемо сада опет из почетка и тако даље, и тако даље. Ево покушаћу да будем мало конкретнији. Реците ми молим Вас, да ли сте Ви добијали као главни да кажемо тако, или, не знам која је функција била, начелник за безбедност или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан, каже овако, члан штаба за логистику и безбедност.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте. Да ли сте Ви добијали некакве извештаје по безбедносној линији и тако даље?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добијао сам информације, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Информације, добро. Да ли сте Ви Јакшићу било када упутили некакав извештај, пошто кажете да је он био командант ТО Вуковар једно време, да ли сте му Ви послали било какав безбедносну информацију, односно извештај, да ли сте били у обавези њему да шаљете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, нисам био у обавези њему да шаљем, пошто је у тренутку његових активности тај посао обављао Живорад Верчевић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Верчевић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А који посао је он обављао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За безбедност.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Посао органа безбедности у том штабу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А који сте Ви онда посао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Јакшића.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Пре него што је Јакшић постављен за команданта сам ја обављао тај посао и бринуо о логистици и о још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тако је, сведок је рекао ово.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте данас рекли једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче само моменат. Сведок је рекао ово, кад је Јакшић постављен за команданта штаба уместо Узелца, уместо њега је постављен Верчевић.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Верчевић Живорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верчевић, а он је прешао у Министарство одбране, разумете. Па због тога он и Јакшић практично не раде истовремено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А која је функција Слободана Граховца?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Он је исто тако прешао у Министарство одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био он пре тога у штабу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Био је начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тако је, рекли сте, начелник штаба.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А шта сад Ви радите у Министарству одбране по том безбедносном питању?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па то не могу у овом моменту да Вам кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел Војна тајна?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не могу да Вам одговорим на то питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па овде је био генерал Александар Васиљевић па је одговарао на питања а не. А реците ми молим Вас следеће, ко би Вас требао да ослободи чувања тајне, ко је надлежан за то. Ви кажете били сте тамо у Министарству одбране Славоније, Барање, радили сте у органима.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко би сад Вас требао да ослободи?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Скупштина Републике Србије.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел она надлежна за то?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е добро, коме сте Ви извештаје писали, не лично, персонално, којем лицу и тако даље, него коме Ви безбедносне извештаје са терена шаљете, да ли шаљете Јакшићу пре тога, или командантима ТО Вуковар или шаљете по некој другој линији некоме другом?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја сам на то Ваше питање дао одговор и појашљење субординације органа безбедности на том простору.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам запамтио.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Можда нисте добро пратили. Контраобавештајна група која је боравила на том простору је формирана од стране Савезног

секретаријата за народну одбрану. Начелник те групе је био покојни пуковник Петковић Љубиша, и по тој линији се размена информација вршила.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, Ви шаљете извештаје у тој контра, КОГУ, код Петковића, јел тако?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми име генерал или пуковник Бабић, у обавештајној служби, јел постојао?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Само сам за њега, никад га нисам упознао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је и он у том ланцу некакви претпостављени даље по тој безбедносној линији?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Кажем Вам, чуо сам за човека, никада га нисам упознао, а у којој функцији је био тада у том тренутку не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми новембар месец, да ли сте Ви и један безбедносни извештај, рапорт, октобар, новембар послали тој Влади САО или Горану Хаџићу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Сва инфраструктура и безбедносно информисање Министарства одбране САО је ишло преко регуларних снага Војске Југославије.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли да то схватимо, да су Вама надређени били људи из ЈНА?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли да то схватимо да сте пре него што сте предложили Мирољуба Вујовића, тражили или добили сагласност од ЈНА да га предложите?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па конкретно се не сећам сад у овом моменту, јел, како су разговори вођени али у писменој форми, нит је ко тражио сагласност нити је од мене ко захтевао да то урадим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, све информације које су долазиле, обавештајне, безбедносне, контраобавештајне су ишле горе, па се онда враћале према тој Влади и министарству?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала немам ни једно друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали икаквих контаката пре овог предлога Вујовића за команданта, да ли сте имали икаквих контаката са Мркшићем, командантом Гардијске бригаде или са Веселином Шљиванчанином и његовим начелником за безбедност?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, имао сам контакт, и са једним и са другим старешином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и у овом смислу везано за Ваш предлог да Мирољуб Вујовић буде командант ТО?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, зато што је Веселин Шљиванчанин као официр и орган безбедности у Гардијској бригади, већ имао одређене друге задатке у које ја нисам улазио. Нисмо о томе причали никада заиста, исто тако ни са Мркшићем који је био командант те Гардијске бригаде, тако да не, сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић каже овде у овој судници, Јакшић. Каже у овој судници да је он као командант ТО одреда Петрова гора, смењен неколико дана пред престанак борби у Вуковару. Не зна он то да определи када је то, али у принципу да је то било на неколико дана пред престанак борби, да му је Шљиванчанин то рекао у присуству Мирољуба Вујовића, на начин да је рекао Мирољубу Вујовићу, ти ћеш бити командант.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја у то не улазим, нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желим Ваш коментар, желим Ваш коментар у том смислу, то да ли је Шљиванчанин могао тако шта да уради, да ли сте Ви имали контаката са Шљиванчанином, да ли Вам је Шљиванчанин тако што сугерисао, тражио, предлагао, захтевао, наређивао?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, нисам имао такав контакт са Шљиванчанином ни са Мркшићем, нити знам да је неко некоме рекао то и то, заиста слагао бих Вас кад би рекао супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим, колега Бељански.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У време док је сведок био у Шиду, спомињао је долазак добровољаца и да се то није могло радити својеволјно него је то било на неки начин организовано. Ја питам на који начин је то било организовано, да ли су добровољци пролазили неку обуку, где су наоружавани, да ли зна нешто о томе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па добровољци су да кажем се пријављивали, је ли, у Месној заједници у Шиду, где је био део тај логистике и ту су се облачили, одлазили на вашариште, где је иначе војни објекат који је био намењен за ту сврху, и одатле су одлазили за Вуковар.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А ко их је облачио, ко им је давао униформе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па облачила их је Војска Југославије.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А наоружавао?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Исто тако.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А јел се водила нека евиденција о томе ко је задужио које оружје, ко је задужио униформу, који добровољац се јавио. Јел постојао неки списак људи који долазе на ратиште а који нису у редовном саставу, или у резервном саставу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, јесте, постојао је списак и постојала је уредна евиденција.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ко је водио ту евиденцију?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Вођена је у делу који је бринуо о логистици и постоји евиденција.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ако добро схватам, то сте онда Ви водили евиденцију?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Нисам ја водио ту евиденцију, јел било је јако пуно посла по другим основама, али је формирана служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је тај одсек Ваш?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Службеник. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Који је радио, значи лична карта, буквица и то све што треба као доказ о војној способности или неспособности, јел, и

евидентирање, број личне карте, адреса где се налази породица и тако даље и опрема, значи да ли је задужио све или није све. Тако да је вођена евиденција.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ко их је распоређивао, ко им је рекао куда иду, у коју јединицу, коме да се јаве, како је организован њихов превоз на ратиште из Шида?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, превоз од вашаришта надаље је исто тако обезбеђивала армија, превезени су аутобусима, уз пратњу тог транспорта јел, како се то звало, то су били возила «бердемови» још заштитна да кажем јединица тог транспорта и одатле су одвезени, да ли у Мирковце да ли у Оролик, Негославце, Вуковар.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Другим речима, у Вашем одсеку где сте Ви радили се водила евиденција дакле о томе, ко је дошао од добровољаца на ратиште.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Имена, презимена, шта је задужио и куда је распоређен у коју јединицу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Или не.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, ми нисмо распоређивали људе у јединицу.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А то нисте знали.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Добро. Ти добровољци су били онда у обавези да остају неко одређено време тамо или кад је ко хтео могао је да оде кући, како је то функционисало, јел знате нешто о томе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па ако узмемо у обзир реч добровољац, неко ко је добровољно дошао не можете га на силу задржати. Значи свако је могао да оде у датом тренутку ако је сматрао да је, из којих разлога, психофизичких није спреман да настави свој боравак.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Оружје су носили кући кад су одлазили, или су га раздуживали негде, како је то било организовано?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па знате како, него је оружје раздужио у самој јединици где је био, а неко је до краја рата остао са својим наоружањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него неко ко напушта реон борбених дејстава а није раздужио оружје своје јединице, да ли га је негде друго раздуживао, опет у Шиду или не знам ни ја?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем, постојало је неколико пунктова који су бринули о, да кажем спречавању уношења оружја на територији Републике Србије, да не би дошло до неких екцесних ситуација незгодних и тако даље, али није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се водиле евиденције те врсте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: На пунктовима који су то радили вероватно јесу. Нисам учествовао у томе, не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Војна полиција и органи безбедности који су бринули о томе, заиста не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је код Вас вођена било каква евиденција о томе да су добровољци који су прошли кроз Вашу евиденцију да се раздужују, да ли Вас је било ко информисао о томе да су одређена лица демобилисана вратила оружје, отишла кући, када су отишли кући, евентуално, демобилисана?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да Вам кажем, сви који су, или не сви, ајде да кажемо велика већина света која је дошла и која је отишла на терен у зону борбених дејстава до самог краја није одлазила одатле и ако су одлазили привремено да обиђу породице и да виде своје укућане, одлазили су без наоружања, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас бранилац да ли су вођене евиденције те врсте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Код нас не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас не?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли имате сазнања о томе кад су почели неки масовнији одласци добровољаца, значи потпуно раздуживање и одласци са Вуковарског ратишта? Значи ако, кад су престале борбе па у односу на то узмите као параметар, да ли пар дана после тога, дан после тога, недељу дана, месец дана после тога, да ли имате нека сазнања о томе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем, не знам шта подразумевате под тим масовним.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Организовани одласци, значи превоз који организује војска, аутобуси и људи који одлазе са ратишта?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: При завршетку борбених дејстава сви који су имали вољу и потребу да оду назад кући у своја места одакле су долазили људи су одлазили без икаквих проблема, дал су превезени возилима, дал овако, није нико спречавао у томе сигурно.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Кад Вас је председник већа питао за неке тачне детаље у смислу датума кад сте били у болници, нисте могли да определите, али сте ако сам ја добро чуо, између осталог казали да бисте се можда сетили ако бисте погледали бележницу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: То значи да имате неку своју евиденцију о догађајима?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Наравно.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Која је у Вашем поседу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ако бисте се користили тиме, могли бисте вероватно да кажете више података него сада?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па у зависности од тога јел, шта, о чему се ради, али бележница радна коју сам ја углавном куцао.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Хронолошки по данима, догађају или како сте бележили?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па отприлике и догађаји, и задаци и активности тако.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Колега Перковић Вас је питао нешто, ја то све до краја нисам схватио, рекли сте ко би требао да Вас ослободи обавезе чување тајне, али ја нисам схватио у односу на кога сте се Ви обавезали, коме сте потписали да се обавезујете на чување државне, односно службене тајне?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја сам заклетву положио 1980.године, у Чапљини.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У ком својству?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Војника наставног центра за обуку, возача, 1991.године, још увек та држава је била носилац одбране земље и сачувања Уставних права и обавеза грађана ове државе. Пошто је држава Србија преузела обавезу и активности у том правцу ја једино кога видим је.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте ли Ви некад били запослени у Државној безбедности?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У Војној безбедности, званично да сте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте ли потписали обавезу чувања тајне у том смислу, било коју о безбедносној службени?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ова обавеза, односно заклетва коју сте спомињали то је војничка заклетва.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Коју сваки војник полаже?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: И грађанин наравно пошто имате обавезу као грађанин да.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Разумем потпуно. Председниче ја само мислим да би било онда корисно сведоку рећи да он нема право да се позове на чување било какве тајне и да је у обавези да одговори на сва питања која му се поставе овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, не видим, заиста не видим овај.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добро, ја нисам упућен у правне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше обавезе чувања неке војне, односно државне тајне.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја нисам упућен у правне активности, не знам каква је процедура али да се не би десило да нешто испустим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ја сам у обавези, сви смо у обавези, како у нашем раду, без обзира колико, без обзира какав је, ако дођемо у посед нечега што подразумева одређен степен тајности, да то као такво и чувамо.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Наравно али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не морамо положити заклетву, то је обавеза.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Господин пита да ли сам потписао неки докуменат да ли, коме сам дао заклетву, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је обавеза, и сад Ви сте радили то што сте радили, је ли, ако сте дошли у ситуацију, ако сте били у ситуацију да располажете са неким информацијама било сазнањима, било писаним документима за које знате да су војна, односно државна тајна. Онда ја разумем, ја разумем то да кажете ја не могу

о томе да говорим зато што је то државна, односно војна тајна, повредио бих ту обавезу.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: У том смислу сам ја то Вама и реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда у том смислу сам ја Вама и рекао, ако бисте одговором на неко наше питање, повредили обавезу, а Ви најбоље знате јел имате тих сазнања, односно да ли имате, да ли сте се сретали са каквим документима тог типа, је ли, да нам на то скренете пажњу. Сад ми није много јасно ово зашто нисте одговорили на питање колеге Перковића.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Али одговорио сам, не знам на које нисам, кажите ја ћу одговорити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче, било би на месту, међутим стицајем околности што се тиче тајне, она ако произилази из посла, из поверљивости, података, без обзира заклетва није битна на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, па то и кажем, то каже и колега Бељански.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Као што ни ми адвокати рецимо кад се позива на професионалну тајну, не дајемо ми никакву заклетву, али с обзиром на, ја бих највише волио да је господин ослобођен, зато сам га и питам, да може да говори, његова је заклетва заклетва коју је дао у војсци, али ако он сматра да су информације таквог садржаја које је он имао, или има, или његов дневник садржи некакве информације које би могле да угрозе на било који начин безбедносне структуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавезу чувања војне или државне тајне.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И однос чувања и тако даље изворе информација које је добијао, ко су му резиденти били, и тако даље, тада сигурно постоји овде опасност од изошења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све је он то, не само овог него и друге сведоке у том смислу поучавам и упозоравам. Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли има сазнања о томе да је војска ЈНА, предала некеме било Територијалној одбрани, било неком другом органу ратне заробљенике након престанка ратних дејстава у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Како мислите да је предала неке?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да су прешли у надлежност уместо ЈНА, неког другог цивилног или другог органа у Вуковару?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, извршена је тријажа лица која су изашла са територије борбених дејстава и та лица су задржана у притворима које је опет, да кажем, тад још увек је делом цивилно тужилаштво а делом сигурно и војно тужилаштво обављало разговоре са одређеним лицима да ли и у ком својству и у којој мери то не могу да Вам кажем, мислим не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте ли чули за догађаје на Овчари, да је тамо било ликвидације ратних заробљеника?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, чуо сам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Кад?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па након тог догађаја, сад у ком периоду и када не сећам се, али чуо сам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Пар дана након тога, месец дана, пар година, отприлике?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, чуо сам после неколико дана, право да Вам кажем изненадио сам се уопште да се тако нешто догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Чуо сам да је дошло до да кажем, сад не могу да одаберем прави назив, је ли, за тај чин, али дошло је до неугодности те врсте да су људи страдали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи, колико људи?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: То не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио, дакле да ли ишта од детаља у том смислу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: О томе не могу ништа да Вам кажем зато што нисам у томе учествовао а друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта сте чули, то Вас питамо, дакле, ако сте чули за то?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте након неколико дана.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Вас питамо и бранилац и ја, мислим, основано, шта сте чули, какве детаље сте чули, ко је страдао, где је страдао, како је страдао, ко је то урадио, разумете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, разумем Вас, али обзиром да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли икаквих детаља те врсте?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Чуо сам да су људи заробљени, да су били у некаквих хангарима и да су настрадали на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: А о обиму учесника и људи који су учествовали у томе, право да Вам кажем нисам нека прецизна сазнања добијао јел', кажем, чак нисам ни ишао на то место да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате од кога сте то чули?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па чуо сам у органу безбедности о коме сам Вам причао, да је направљена тамо нека проблематична ситуација и да ће истражни органи односно органи безбедности спровести записник о томе, и тако даље, како ће, на који начин то бити и шта ће се даље дешавати, верујте да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о овом органу безбедности у Шиду?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. Пошто су, да кажем у тај левак стизале све информације те природе са простора борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Конкретно ко је тада био присутан кад се о томе говорило, који људи, кад кажете у органу безбедности то је доста неодређено, значи ко је био присутан кад сте о томе разговарали?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, па покојни пуковник ми је рекао да је дошло до проблема на просторима града и да има служба и војна полиција која ће извршити истражне радње у том правцу.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Покојни пуковник је Стојчић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић, Љубиша Петковић.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли сте Ви о томе известили некога у Влади, тада свог министра или другог?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Због чега?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Нисам био ангажован на том послу.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Добро. Јесте ли се распитивали касније да ли је истрага нешто утврдила, да ли је нешто сазнато?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па искрено да Вам кажем о том догађају је причано на овај и на онај начин, верујте да ни дан данас мени бар, можда је неком јасно, али мени није јасно како је могло да се деси да 200 људи скрену с пута, који је био устаљен и договорен уз одређено обезбеђење и одређене активности при њиховом самом изласку из града.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја морам да се извиним, али ја стално стичем утисак да Ви нама говорите много мање него што знате, ево сад видим да знате да је у питању 200 људи, да је у питању пут који је био уговорен, који је био планиран, и тако даље. Па Вас молим да нам кажете онда, шта је то све што сте сазнали тада кроз Ваше, било оперативне податке било разговоре са другим људима са којима сте били у контакту, да би смо видели шта је то што Ви знате, да упоредимо с овиме што смо ми до сад сазнали у поступку?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. О конкретним детаљима у вези дешавања на пољопривредном добру Овчара, не могу ништа да Вам кажем, је ли кажем Вам да нисам у томе учествовао нити сам био присутан када се та активност одвијала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисмо ни ми, али знамо пуно тога.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ја не сумњам у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, али смо ево стицајем околности успели да сазнамо пуно тога.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас бранилац пита, нисте ни Ви, али шта сте сазнали, јер сте сазнали, после пар дана сте сазнали.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прве информације Ви имате већ после пар дана све јако свеже.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то Вас бранилац пита.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. О конкретном броју није било речи, да ли је било толико и толико, него да су заробљеници односно шта су сад, како се они зову у датом тренутку, ратни заробљеници или су припадници Збора народне гарде ту заробљени и да је ту било и цивила и да је ту било неких других људи а не само војника и да су стрељани. Али о конкретном броју да ли је било оволико или онолико заиста нико није говорио, чак ни пуковник с којим сам имао добру сарадњу тачан број није у том моменту знао да ми каже. Касније се из да кажем

поступка који је почет негде да се води, установљен тачан број и када је откопана гробница тад су већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који поступак је вођен, кад је тај поступак вођени ко га је водио?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Водиле су га Уједињене Нације, пошто су оне биле на том простору задужене за, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је ексхумација.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Ексхумација, е тада је установљен тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче ја немам више питања али бих предложио а Ви сада процените како је најбоље урадити, ја мислим да је ово сведочење остало недоречено управо због тога што сведок није имао своју бележницу из које би можда могао да саопшти неке битне, додатне детаље и датуме. Према томе да ли сведока позвати и сутра да дође са својим бележницом или на неки други начин то остављам суду на процену, али ја мислим да би ово сведочење требало допунити на тај начин што би се сведок користио подацима које сам води у време када су се догађаји о којима причамо одвијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем. Да ли је бележница о којој сте Ви говорили данас, да ли је то бележница из тог времена?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у ту бележницу уписивали догађаје хронологијом њиховог дешавања или по неком, или накнадно по неком Вашем сећању?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем, неке сам уписивао на сам тренутак догађаја, а неке према враћању са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у тој бележници могу наћи, да ли су евидентирани подаци типа кад је Узелац напустио место команданта ТО Вуковар, а да је на његово место дошао Душан Јакшић, кад сте Ви прешли у Министарство одбране са места члана штаба за логистику и безбедност?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у тој бележници може наћи податак када сте, у којим околностима, пред ким, с ким, због чега предложили Мирољуба Вујовића за команданта ТО?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Искрен да Вам будем постоји могућност да и то пише у тој бележници, јел ја сам се трудио да заиста пажљиво то радим, а могу Вам доставити на увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте држали састанак, када сте били на састанку?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу «Дунав», када сте били у болници?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, могу да Вам доставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако даље, дакле све ове неке?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: На увид докуменат да погледате да видите, да о том поразговарамо и тако даље, или да ја прегледам па да Вам предочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас шта има у тој бележници да бисмо размислили о томе да ли уопште да на њој инсистирамо. Добро, чули смо, идемо даље, питања.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Ако ћемо добити ту бележницу онда да прекинемо па кад видимо шта је, онда ћемо наставити са питањима, да не понављамо у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршићемо сада, па отом потом. Да завршимо овај део. Изволите господине Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан, поздрављам сведока, дуго га нисам видео. Ја ћу само два питања и онда ћу коментар на основу тога, понео сам лап-топ само да се позовем на оно што сам и ја мислио да је у питању прво хотел, због тога сам рекао, а касније се предомислио, али добро то ћемо на крају, извињавам се. Ја нисам разумео, да ли на том састанку у хотелу што се одржао, да ли је тамо куцана каква писмена наредба?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не сећам се у овом моменту да ли је куцана писана наредба.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, а да ли је принцип значи да се куца на лицу места састанку, да ли је то истурено и да се практикује да се после одржаног састанка неког ако је на неком истуреном месту донесе нека одлука да се иде назад у штаб, у овом случају у Ердут и да се тамо куца наредба или на терену секретарица куца? Принцип какав је иначе.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Принцип је да је тамо одржан састанак сигурно а где је наредба откуцана рекао сам да то не знам, зато што нисам о томе.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Вратио бих се само пошто су овде три датума споменута и неразјашњено је, значи сад нећу да улазим како и шта, спомеута је болница значи када је сведок разговарао тад кад је видео и Шљиванчанина или био, нисам разумео, споменту је други датум, значи 20.11., не знам у вези чега је тај датум и спомиње се крај новембра када сам ја предложен или постављен за команданта, небитно, о којем датуму сведок прича да је састанак у хотелу, од ова три, значи, болница 20., или крај новембра.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Крај новембра.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Крај новембра, значи.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је, како да извучемо закључак, то је после 20.11.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па после 20., да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, добро. Сад ћу само искоментарисати и само ћу Вам напоменути да сам ја у вези овога значи састанак у хотелу највероватније да је био, ја за то не знам, погледаћете на страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је састанак у хотелу био. Сад ћу, сведок је сигурно, највероватније тако у хотелу било, али сад молим Вас да идем редом, страна 54 ред 3, од 09.03.2004.године, моја изјава, моје казивање, цитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте себе цитирати него реците сведоку ако сматрате да треба нешто да му кажете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, па треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да га подсетите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Аха, да га подсетим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда му реците то и то, немојте Ви сад себе цитирати.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Хоћу да кажем да сам и ја онда рекао хотел, мислећи да се ради о хотелу, е сада да кренем. Могуће да је тај састанак одржан у хотел, али ја ћу сада да сведока подсетим како је то било и шта је било. ти Дуле и Граховац сте дошли у Вуковар, да ли је то било пред хотелом, да ли је било негде у граду, ја не могу да се сетим и било је приче да је Баца дошао у Вуковар и да ће се именовати командант Територијалне одбране. Значи говоримо о том састанку, тад сам ја рекао и речено је ти си ми, или ми је рекао Слобо Граховац, не знам, рекао да ће Дуле Јакшић највероватније бити командант и ја сам онда рекао да нема шансе да он буде командант ни једног тренутка није био на линији, и.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ја те подсећам да би се ти сетио.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се тога.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Не, не, само овај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И онда том приликом је било, ја сам рекао нема шансе да буде командант и ти си рекао Мирољубе ајде ти направи негде кратки састанак довешћемо ја и Дуле, ти си рекао, ја и Слобо, да ћете довести Баца на том месту, да нађем Јакшића, ја се исто прво нисам могао сетити, па сам говорио да је то хотел био, али онда касније сам ја, могуће да си ти спомињао да ће бити хотел, па сам ја помешао, небитно. И онда сам ја нашао Јакшића, нашао сам Чичка, био је Баћа Воркапић, само мало, Станко је био, тог се сећам и реко сам да ћемо, у ствари реко сам да код Станка доведете, отишли смо код Станка, ја сам позвао Јакшића, на превару сам реко нешто, не знам ни ја шта сам реко, углавном доћи ће Баца, овамо, онамо и тако даље, и ти си дошао са Бацом и са Слобом Граховцем. Е сад, да ли се сећаш, ево примера ради, да ли се сећаш како је Баца био обучен, тад на састанку у хотелу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, небитно. И онда је на том састанку, говорили смо предлоге зашто Јакшић не може да буде, чак је и Јакшић причао и његови тамо, шта ја знам, причало се ко би могло, ко не би могло, зашто би ја могло бити командант и зашто он, и углавном Баца је читаво време слушао, на крају састанка тог кратког састанка он се устао и рекао јавиће. Ја сам тебе баш питао Дуле шта је ово, на чега ово личи, кажеш Мирољубе не секирај се бићеш ти командант, Баца је такав каже, он ћути и не проговара. Да ли сте ви после тога отишли у хотел, ја то не знам, ја у хотелу нисам био и после тога ја не могу да се сетим да ли си ти након пар дана, углавном си рекао не секирај се бићеш ти командант. Да ли је то донешено у хотелу тада или није ја не знам, након пар дана, ја се нисам могао сетити ко је па сам мислио можда си ти дошао па ме обавестио да сам ја постављен за команданта да се треба да иде у Ердут, али не кажем да си ти, неко је мене возио у Ердут, обавестио ме да сам ја постављен, и вожен сам у Ердут, ја не знам опет кад, ја сам рекао тамо негде у распону 27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте примили писмену одлуку.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, и тамо сам примио писмену наредбу. Ја сам мислио да се може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то су његове тврдње.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад подсећање, да ли се сећаш нешто од тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то су Вујовићеве тврдње.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добро, ја нисам путовао с њим за Ердут тако да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, не кажем ја то да је. Не, хтео сам само да, да ли се сећа тог детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али остаје ми нејасно господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, каже роковник треба ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, слушајте мене немојте слушати колегу, који Вас не брани.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, не знам, ја сам мислио да треба подсетит нешто ближе. Ја сам једва се сетио састанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, остаје ми нејасно ово.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно ово. Шта значи то неће бити командант Јакшић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја када сам рекао. Па то сам ја и рекао, није то нејасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шанси, па он је већ командант. Према сведоку он је већ командант.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одлично, то сви говоре тако, он се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сви говоре тако, он се натурао као командант, он ником није био командант, он се натурао и свуда причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте сведока шта каже.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одлично, не кажем ја да он није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је постављен одлуком Владе, Министарства одбране, за команданта уместо Узелца.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одлично, ја то не знам, Ви мене сад питате да ли ја то знам, ја то не знам. Ја знам да се он представљао као командант, да ли је то стварно били или није било то је небитно, на терену није тако било, једну једину наредбу он ником није издао, није било формације, биле су се помињале једна, друга, трећа чета, као што се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули сте тврдње. Добро, ајте кад смо већ код тога, чули сте тврдње овог сведока који каже, у почетку у августу било 25 људи, а крајем октобра већ око 500 људи, већ око 500 људи има, три чете, једном командујете Ви једном Станко Вујановић, и трећа је била Милана Ланчужанина.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево сад ћу Вам одмах рећи, Дуле те податке не може да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на те тврдње овог сведока?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, Дуле не може тачно податке да има са терена јер он није био тамо и њему ко је мого то лагати и представљати то је Душан Јакшић. Преко, да ли је он директно или преко неког свог извештаја, неке као трла баба лан, има нас толко, Ви имате и сами кроз поступак да су ту на разноврзне начине форсиране да буду велике јединице, шта смо дошли, дошли смо до

пар људи који су били самном и пар људи са Станком и Камени који су сви признали да је Лева суподерица била под Гардијском. Сам је Ланчужанин рекао да је Јакшић хтео да он буде трећа чета као нека, што је он одустао, можда је он добио такву информацију да су они трећа чета ТО, што нема везе, овде се доказало да Лева суподерица нема везе са такозваном Територијалном одбраном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чујете Вујовића, пар људи код њега, пар људи код Станка, каквих 500 људи.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, нисам завршио извините. Они имају тамо, они шаљу добровољце и шаљу територијалце, они се распоређују у ЈНА а не долазе код мене као у моју такозвану чету или код Станка у такозвану чету, разумете, ми смо водичи, чистачи такозвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, то су Ваше тврдње, ми их предочавамо ево, ми их предочавамо сведоку, наравно тврдње сведока желимо Ви да коментаришете, у сваком случају Ви сте рекли, око 500 људи у три чете, Ланчужанинова, Вујовићева, Вујановићева, 500 људи.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, питали сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић каже, пар људи код мене, пар људи код Станка.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, шта није тако. Па шта није тако.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ја сам реко двадесетак људи, није пар људи. Око 20, 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте рекли пар људи.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја сам тако, сад Ви мене ловите за сваку реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак. Па добро реците, двадесетак људи.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па немојте молим Вас, ја читаво време, сад сам овако реко, Ви ме ловите здраво за готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак људи, код њега.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Можда у једном моменту и 25 ето, ето, код мене, на мом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, где су остали, шта је са осталим, откуд Вама податак да су то чете, 500 подељено са 3, 150 и више, по чети.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Нису сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлике огромне.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте. Нису сигурно сви ангажовани на првим линијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, небитно.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Пошто је распоред можда оптужени хоће у том правцу да говори ко је био на линији или ко је непосредно био у борбама у том моменту, али што се тиче броја људи који су упућени на јављању у Негославце и у Вуковар и у Мирковце и тако даље, кажем Вам, мислим, ја знам сигурно да је тада већ сигурно 500 људи упућено на тај простор и да су на крају крајева, ви морате имати и замену и подршку у одређеном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да ово 500 људи о којима сте Ви говорили то су у ствари сви они добровољци који су се јавили, који су прошли кроз Шид, па

су неки упућени у Мирковце, неки су упућени овамо у Вуковар, то је та укупна количина.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја сам Вас лепо питао, колико је то људи у августу месецу, Ви кажете око 25, колико је то људи под командом Узелца, а потом Јакшића крајем октобра, Ви кажете тада око 500.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: А не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у три чете распоређени, па нису ови из Мирковаца распоређени ни код Вујовића ни код Вујановића.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису ни код Ланчужанина.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тачно господине Филиповићу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Тачно је да су људи упућени на простор у штабове Територијалних одбрана Негославце и Вуковар и да се тамо присаједине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас ја питао за Негославце.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, али добро, то је правац без кога нису могли доћи уопште до Вуковара, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули за ТО Негославце као нешто посебно.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Добро, сад то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у саставу ТО Вуковар, него ТО Мирковци, ТО Оролик, ТО Негославци, не знам ни ја, свако село има своје ТО.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Тачно је, добро је, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и ово ТО Вуковар, биће пре да је то само ТО јужни Вуковар јер остаје горе северни Вуковар, шта је са њим?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, да се разумемо. Активности које су биле у Шиду и усмеравање људи у правац, односно њихово ангажовање на простору Славоније, Барање и Западног Срема је било организовано тако да људи иду у Територијалне одбране и места, нису сви отишли, наравно у Вуковар, и нису сви отишли наравно на прву линију, о томе је одлучивала Гардијска бригада, која је прихватила људе који су долазили тамо и где их је ангажовала и у ком правцу је вршен развој тих јединица ја заиста у овом моменту стварно не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у Шиду добијали податке свакодневне извештаје о бројном стању, погинулим?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, свакодневне не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинулим, рањеним?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: О погинулима да, пошто су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте добијали извештаје о бројном стању?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да Вам кажем, буквално о бројном стању смо ми водили евиденцију кроз тај део који се тиче њиховог упућивања на одређени простор. Јел' ме разумете, значи повратну информацију у смислу тога у коју су јединицу ангажовани у датом тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сте члан штаба чега?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Територијалне одбране Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у оквиру ТО Вуковар налази ТО Мирковци?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, али се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у оквиру ТО Вуковар налази ТО Негославце?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, али се упућују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се из Шида упућују и ове ТО?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Ви имате бројно стање, Ви као члан штаба ТО Вуковар, ја Вас питам, да ли Ви као члан штаба ТО Вуковар.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Располагете са бројним стањем те јединице ТО Вуковар, не Мирковци, не Негославци, него те јединице где сте члан штаба?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, имамо сазнања само о томе колико је људи упућено на одређени простор и сазнања о томе да ли су и колико да кажем ангажовани, шта се тамо дешава у ком правцу иде, које су јединице присутне, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви добијате бројна стања I чете, II чете, не знам ни ја, III чете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате та бројна стања?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не. То је, тај део активности је вођен непосредно на лицу места и водила га је Гардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми сад потпуно нејасно на основу чега Ви то нама мало пре рекосте да је у ТО Вуковар било у августу 25 људи, оно који су били, било их је тамо још али 25 оних који су могли да се боре, објективно.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да Вам појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А крајем октобра око 500.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да Вам појасним сада ту моју изјаву или како сад то да назовем. О бројном стању у августу месецу када је било њих 25, информацију те врсте сам ја добио кад сам дошао на терен, да има 25 људи који су спремни за борбу или за чување, или за активности те врсте и тако даље. Значи буквално права јединица у правом смислу речи сад је то, не знам, Територијална одбрана Вуковара и тако даље, то је у том моменту у августу месецу још увек било тек у почетку да се организује. Друга ствар све што је рађено и што сам ја радио у тренутку кад сам дошао па до завршетка свих да кажем борбених дејстава је евидентирано, зна се колико људи је дошло, било је ту људи који су дошли, који су ишли у Мирковце, било је ту људи који су дошли ишли у Оролик, ишли у Негославце, ишли у Товарник и тако даље. Значи бројно стање ако сам схватио добро питање Ваше, које је дефинисано Територијалном одбраном само Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО Вуковара?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Само Вуковара, није било у повратној информацији према нама упућено као, сад имамо толко људи, сад у овој чети има не знам толко људи, сад је то тако и тако, тај део стварно не знам и не могу,

мислим, нисам у прилици да Вам одговорим на то питање. Знам колико људи смо упутили на тај простор.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, то би било то све, само роковник овај ако случајно има да у роковнику пише тај датум, било би пожељно а мени одговара и овако што се каже, пошто је крај новембра. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вујо Златар. Да ли знате ко је Вујо Златар, окрените се према нама, господине Филиповићу. Да ли знате ко је Вујо Златар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Само сам чуо за човека, после, можда сам га и видео једном али верујте овог момента и кад бих га видео не, можда га не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, него да ли га имате као неког кога познајете, знате из тог периода из тог времена?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Само сам чуо за човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па да је био ту у рату и та је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, можете ближе господине Златар. Ево сад га погледајте па, да ли га знате и лично?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па у овом моменту не бих могао да Вам дам одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан свима. Дуле, ја те искрено речено не знам, можда смо, али ја се не сећам да сам те виђао. Једно питање бих само хтео, реко си да су били пунктови, то знамо сви да су били пунктови на улазу у Шиду. Да ли знаш ко је издавао пропуснице за улазак у град Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ко?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Издавала је војна полиција.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Име и презиме човека, комадника војне полиције или нешто слично јел знаш?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам име и презиме човека.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли је био ико од Вуковарчана присутан ту кад, где су се издавале пропуснице?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Пропуснице су издаване од стране органа безбедности у Ловачком дому, на изласку из Шида.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ту сам ја, за Нову годину кад сам улазио, да идем за пропусницу. Да ли знаш од Вуковарчана ко је био присутан ту?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А ко је командир војне полиције или било чега, ту ко је био, ко је руководио том полицијом?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, не,

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Где би се могло доћи до копија тих пропусница или тога?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па рекао сам и судији да сигурно најпоузданији део докумената и евиденција постоји у органу безбедности Прве армијске области или Савезном секретаријату за народну одбрану.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања, нема. Атанасијевић. Да ли знате ко је Атанасијевић Иван?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, он је колико се сећам променио име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Својевремено кад и како не знам тачно, али га се сећам овако из виђења и тако, нисмо се дружили никад, нисмо се виђали, нисмо неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А променио је кажете име?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тачно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Поздрављам те Дуле, знамо да се познамо, не бих те препознао, да сам те негде срео не бих те препознао искрено да ти кажем, али ја знам да ти мене знаш. Ево овако, сад те мало пре господин Златар питао, нека имена од тих људи који су тамо издавали те дозволе, да ли те нешто подсећа Чубрановић Томо?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да. Али не као човека који је издавао дозволе.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А Јошић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Како, Јошић?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А, сад сам заборавио и ја име, оба двоје су из Вуковара.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, за Јошић не знам ко је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не знам, пошто сам ја од њега добио дозволу кад сам улазио у Вуковар, због тога питам.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Није проблем никакав.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли знаш ко је Мирко Љубишић?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли можда знаш кад је он ушао у Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам тачно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Споменуо си да је Слобо Граховац био начелник тамо. Па кажеш да је био у канцеларији још неки његов пријатељ, у ствари твој пријатељ да је тамо радио?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У канцеларији. Да ли се можеш сетит како се он звао, ко је то?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да, наравно.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А да ли, пошто је било вас тамо, више је било у Шиду, ја се тога сећам онако, знам отприлике ко је од вас био тамо, него шта ме интересује, интересује ме једно име до којег не могу да дођем, које би овде предложио за сведока, он је негде тамо становао где си ти, да ли си ти у «Холивуду» или ниси тамо си негде у том смеру, онако мршав је био, имао је чин потпоручника, мршави онако, имао је прћаст нос и црну косу, зализану овако. Ту је негде, мало је млађи од тебе, наш из Вуковара је.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам ни једног потпоручника који је ту боравио.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А није био активан него у резервном саставу?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам заиста.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А да ли те може овако лик некако подсетити, ту је негде са мном где си и ти?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не знам заиста о коме се ради.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кад не знам ни ја, не знам ни ја како се зове.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Жао ми је.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кад си долазио у Вуковар, овај задњи пута кад си долазио, то што се спомиње кад је била болница, с ким си дошао у Вуковар?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Па пуковником Петковићем и са још једним официром из органа безбедности ССНО.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нико од Вуковарчана није с тобом био?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Немам више питања. Само бих молио суд да ми дозволи на крају да се обратим суду само кратко после завршетка испитивања сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте тада кад сте дошли у Вуковар, у болницу, Шљиванчани, представници Европске Уније, вршена је евакуација болнице.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Право да Вам кажем, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли, тада се вршила евакуација болнице?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Јесте, ми смо имали задатак да сачекамо тај конвој који је упућен из града и да га усмеримо на аутопут кроз општину Шид до ауто-пута да би се тамо извршила тријажа и да се даље људи који су изашли из града упуте на одређена места – да ли кући, да ли по захтеву службе на даљу обраду и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је вршено, да ли знате да ли је вршена каква тријажа у самој болници?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Не, нисам, немам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да нам кажете?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Жао ми је што сам јутрос добио позив да, могао сам се припремити па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша контакт адреса је ова која није пријављена па смо имали проблема да Вас пронађемо. Ја ћу Вас замолити да нашој Служби за подршку жртвама и сведоцима оставите и контакт телефон евентуално, да потражите Вашу бележницу и мислим да ћете бити у прилици да дођете поново код нас у фебруару месецу са том бележницом.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да очекујем да се и том позиву одазовете.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Никакав проблем, ја сам дао и колегама из МУП-а телефоне и све остало, није проблем никакав. Могу јавно да кажем телефоне и адресу није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема потребе толико јавно, овој колегиници из Службе. Изволите колега Калањ?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само једно питање. Ова свеска о којој сведок говори да ли су странице свеске обележене бројевима и да ли је та свеска или бележница оверена печатом?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и једно и друго?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Хвала господине Филиповићу можете ићи. Претходно, да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Трошкове не тражим али бих био задовољан да бар неколико дана раније добијем обавештење о следећем сусрету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вам кажем о чему се ради. Ми смо послали прије 20 дана Вама позив на адресу која је пријављена у СУП-у, али Ви нисте били на тој адреси и онда је ова служба морала да Вас тражи.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Сад ће бити лакше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, евентуално да ли имате контаката са Граховац Слободаном где он борави, пошто је и он променио адресу а да полицију о томе није обавестио?

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Немам контакте с њим заиста већ пет, шест година. Према последњим сазнањима је у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Можете ићи.

СВЕДОК ДУШАН ФИЛИПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине председниче, ја сам се јуче обратио са захтевом господину судији Синиши Важићу, јер одбијам храну и терапију, ступио сам у штрајк глађу док ми се не додели други бранилац по службеној дужности. Хтео сам то да најавим, с тиме, не знам да ли ће сутра бити саслушаван сведок сарадник број 2 овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако планирамо.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мој би био предлог да се прво саслуша сведок сарадник број 1, ако не, нема проблема. Ако буде сведок сарадник број 2 сутра дошао овде, ја не знам у каквој ћу ја психичкој ситуацији били овде, да ли ћу можда бити. Да Вам кажем, молим вас да завршим, јер ја пијем јаку терапију јер имам повишен крвни притисак и тако даље. Али у сваком случају ако и будем способан нема проблема, само бих предложио пре него што ја постављам питања нека, пошто ја немам наравно браниоца, нека нацрта ту кроки слику ту, скицу са те рупе. Ето само то је мој предлог. Ако будем могао у стању ја ћу постављати питања, ако не не

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте ступили у штрајк глађу?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Отићи ћу и у самицу. Јуче сам се обратио председнику суда, данас сам се обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ступили у штрајк глађу?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Од јутрос почињем, званично од јучер али не узимам ни терапију ни ништа не узимам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не узимате ни терапију?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ништа. Имам повишен крвни притисак, од тога ми већ није добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, ја могу само да Вас најљубазније замолим да у интересу очувања сопственог здравља то не радите.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу ја наравно у том смислу ништа предузети, али размислите о томе добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не желим никог да вређам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размислите о томе добро, зашто да нарушавате на тај начин сопствено здравље.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја се само борим за своју правду и за истину. Све што сам рекао пред овим судом то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тај се начин нећете изборити. На тај начин што ћете одбијати терапију ако су Вам прописане, не могу сад да све држим у глави, на тај начин што ћете одбијати храну, на тај начин нећете себи помоћи.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знам, нема проблема. И овако сам испаћен господине судија, боље да ми скратите муке што пре, раније. Свеједно знам да ћу бити убијен, то су ми рекли у затвору, свеједно ми је онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида.

Наставиће се 23.01.2008. године, са почетком у 9,30 сати.

Планирали смо сведока сарадника број 2, тако? Дакле, наставак његовог саслушања, а четвртак и петак ако завршимо сутра са овим сведоком, онда четвртак и петак сведок сарадник број 1. Хвала лепо.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА